

NAKON DVIJE GODINE KARIZMATIK MEĐU VJERNICIMA U NÜRNBERGU

Hrvati iz cijele Njemačke na trodnevnoj duhovnoj obnovi sa vlč. Zlatkom Sudcem

str. 20.-21.

U OVOM BROJU PIŠU I GOVORE:

Ivica RADOŠ, publicist Gojko BORIĆ; Davor PAVUNA, hrvatski fizičar i izumitelj; hrvatski poduzetnik Ante ZOVRKO; Mario PERIĆ, član uprave Commerzbank i mnogi drugi...

www.autohaus-max-hamburg.de

- PRODAJA, OTKUP I PROCJENA VOZILA
- KREDITIRANJE/LEASING I OSIGURANJE VOZILA

EMANUEL BAGARIĆ

str. 34.

Tenisko čudo iz Baden-Württemberg

IZBORI 2011. DONOSIMO BROJEVE TELEFONA SVIH DIPLOMATSKO-KONZULARNIH PREDSTAVNIŠTAVA

Požurite, ostalo je malo vremena za registraciju

str. 7.

Dragi čitatelji,

U Hrvatskoj su raspisani izbori za 4. prosinca. Promotivne kampanje političkih stranaka su u tijeku. Mediji su preplavljeni člancima koji govore o izbornim borbama kandidata u izbornim jedinicama u utrci za zastupnike Hrvatskog sabora. I mi u iseljeništvu se moramo uključiti, i za predstojeće izbore svi zajedno pripremiti.

Neposredno prije izlaska na biračka mjesta 3. i 4. prosinca potrebno je obaviti prethodnu registraciju u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske na čijem konzularnom području imate prebivalište i boravište najkasnije do subote, 19. studenog. Istodobno vas obavještavam da ćete pregled popisa diplomatsko-konzularnih predstavništava u Austriji, Njemačkoj, Nizozemskoj, Danskoj, Švicarskoj i Švedskoj pronaći na stranici broj 7. Dragi čitatelji, bitno je da budemo aktivni diljem iseljeništvu i na biračka mjesta u subotu i nedjelju, 3. i 4. prosinca izađemo i glasujemo u što većem broju. Želim vam ugodno čitanje 18. broja CroExpress-a.

Marina Stojak

IMPRESSUM
CroExpress
Iserrnhagener Str. 6
30161 Hannover
Deutschland

Tel.: +49(0)511/336 46 87
Fax: +49(0)511/353 01 78
Internet: www.cro-express.com

Herausgeber / Chefredakteurin:
Marina Stojak (V.i.S.d.P.)
Mobile: +49(0)172/515 23 27
E-Mail: marinastojak@gmail.com

Reportagen:
Gojko Borić
Zlatko Duzbaba
Stjepan Starčević
Ružica Tadić Tomaz

Mediadaten:
CroExpress erscheint monatlich
in 10.000 Exemplaren
Verteilung: Deutschland, Österreich,
Schweiz, Niederlande
GRATIS-AUSGABE

HRVATI PROSLAVILI OKTOBERFEST U BEČU

Na proslavi Oktoberfesta u Beču zajedno sa Austrijancima okrijepili su se, zaplesali su i zapjevali i Hrvati udruženi u Anno 93, Austrijsko-hrvatsku krovnu udrugu za obrazovanje, kulturu i socijalno na čelu s Pericom Mijićem.

POLIKLINIKA
IMED
STOMATOLOGIJA
ESTETSKA KIRURGIJA

Selska cesta 90A
Zagreb 10000, Hrvatska
Tel. +385 (0)1 366 8936
Fax. +385 (0)1 366 8934
e-mail: info@imed.hr

Stomatologija

Ambulanta za profilaksu i polivalentnu stomatologiju
Ambulanta za ortodonciju
Ambulanta za oralnu kirurgiju i dentalnu implantologiju
Ambulanta za stomatološku protetiku i bolesti čeljusnog zgloba
Ambulanta za estetsku stomatologiju
Ambulanta za dječju stomatologiju

Estetska kirurgija

Izložba hrvatskih umjetnika održava se u Wendlingenu

„Kroatien ART“ je izložba hrvatskih umjetnika koja se održava u Wendlingenu od 10.10. do 18.11. Izložba se održava u organizaciji Hrvatskog kulturnog društva a izlažu hrvatski umjetnici koji žive na području Baden-Württemberga. Svi zainteresirani mogu posjetiti ovo kulturno događanje u Rathausu u Wendlingenu. Imena umjetnika koja izlažu: Vinko Barišić aus Nürtingen - Maler, Vera Bauer aus Brackenheim – Malerin und Schmuck Designerin, Mirko Bokšić aus Nagold – Maler, Plastiker und Autor, Malkica Dugec aus Stuttgart – Autorin, Rosa Emmerling aus Elztal/Auerbach – Malerin und Autorin, Dip. Phil. Rajka Foschiani aus Leinfelden-Echterdingen – Malerin und Bildhauerin, Ivo Kecerin aus Fellbach – Maler, Dr. Nikola Lukincic aus Horb/Neckar – Maler Ivan Ott aus Stuttgart – Autor und Journalist. (kkg.de)

Sadržaj CroExpressa je zaštićen autorskim pravima te se smije koristiti samo u individualne i nekomercijalne svrhe uz poštivanje autorskih i vlasničkih prava izdavača te dozvolu redakcije. Linkovi u sadržaju koji vode izvan novine nisu pod nadzorom redakcije te ona nije odgovorna za sadržaj tih stranica niti linkova na njima. Redakcija CroExpressa ulaže napor kako bi informacije u novinama bile točne i aktualne, no nije odgovorna ni za kakve direktne, slučajne, posljedične, indirektno ili kaznene štete koje su nastale iz pristupa, korištenja ili nemogućnosti korištenja novine ili pak zbog bilo koje greške ili nepotpunosti u njezinu sadržaju. CroExpress poštuje privatnost čitatelja te adrese koje nam se dobrovoljno dostave će se koristiti samo u kontekstu u kojem smo primili kontakt te neće biti davane trećim licima.

KOBLENZ

Stigao novi CroExpress

Nedjeljna sv. misa je završena, kao i obično stvaraju se grupice naših ljudi, većinom su iz istog kraja i onda obično počinju razgovori: što ima novo u zavičaju, naravno aktualna tema su izbori u domovini. I onda se nazočnima, naravno onima koji su zainteresirani nudi CroExpress, to obično u Ko-

blenzu čini Kruno Šimović, a i dole potpisani. U razgovoru sa onima koji uvijek uzimaju naš list, svi imaju dobro mišljenje, znači da je zanimljiv. CroExpress se može nabaviti u veleposlanstvu i svim konzulatima, a po mome najsigurnije ga je dobiti u našim katoličkim misijama. U listu se može

naći lijepih priča o životu naših ljudi a i dopisa iz domovine; posebno su dobra štiva koje potpisuje g.Gojko Borić, poznati publicist. Nije bilo jednostavno pokrenuti jedan ovakav list, stoga moramo zahvaliti glavnoj urednici Marini Stojak, i podržati...podržati... (Jakov Vranković)

Okusi više

Život treba slaviti. Treba ga hraniti i uživati. Dom je dragocjeno mjesto, topli kutak za koji sami pišemo pravila. Zato je Vegeta napravljena upravo po vašoj mjeri kako bi vam uvijek bila pri ruci, a iskustvo kuhanja u krugu obitelji učinila još dražim. Uživajte u malim kulinarskim trenucima s Vegetom i podijelite sreću s drugima. Ne zaboravite, ljubav doista ide kroz želudac.

S Vegetom se bolje jede!
www.podravka-vegeta.de

PODRAVKA

www.podravka.com

DAVOR PAVUNA, HRVATSKI FIZIČAR I IZUMITELJ

Vjera je iznad znanosti

Fizičar Davor Pavuna je jedan od najpoznatijih hrvatskih znanstvenika, a odnedavno je poznat široj javnosti po tome što je postao član tima za energetiku američkog predsjednika Baracka Obame.

S više od 150 znanstvenih radova i nizom projekata iza sebe, prof. dr. Pavuna godinama već ulaže puno energije i strasti kako bi Hrvatskoj pomogao da postane zemljom mogućnosti i iskoristi svoju pamet i u domovini i izvan nje. No, država kao da je od toga digla ruke...

— Poražavajuće je i, bez imalo pretjerivanja, skandalozno koliko malo Hrvatska ulaže u svoju znanost i znanstvenike, a bez toga nema napretka. Naši stručnjaci i znanstvenici rastrkani su po cijelom svijetu, gdje vode najzahtjevnije projekte i institucije, no nitko u domovini nije taj golem potencijal iskoristio za napredak zemlje — rekao je Pavuna za Slobodnu Dalmaciju.

Kroz svoj život prof. dr. Davor Pavuna prošao je različita iskustva, i na kraju shvatio da je kršćanstvo, Katolička Crkva - ono što ga privlači; da je Bog Svevladar, Kreator, te najveća Ljubav, a da je najveća čovjekova sreća što ima takvog Oca koji nas beskrajno ljubi i neće dozvoliti da propadnemo. Donosimo na našim stranicama njegovo razmišljanje o životu i spoznaji vjere, te o Hrvatima kao naciji. (ms)

Moja cijela obitelj, posebice s djedove strane, Matasovići, bili su kršćani; i s mamine i tatine strane... Dakle, bili smo katolička obitelj, no roditelji mi nisu htjeli reći šta znači stvarni Isusov nauk, ne zato što nisu bili Isusovi, bili

su, no bojali su se komunista. Kada me mama krstila u Osiijeku 1953., tri puta je partijski sekretar tražio obrazloženje, jer je mama bila nastavnica. Roditelji su morali jako paziti; jer djedovi su bili u logorima, tata je proživio križni put

(nije u životu mrava zgazio!). Ne želim kritizirati svakoga tko je bio povezan s komunizmom, jer bilo je tu i časnih ljudi. I u titoizmu također. Nije ni Tito bio u svemu negativan, koliko god je bio zločinac da bi došao na vlast! Među-

tim, ja sam u prvom razdoblju svog života, do 29.-te godine, bio odgajan kao izvanredan matematičar i fizičar, smatrajući da ću saznati istinu putem fizike.

Moj mentalni sklop tih godina više je naginjavao agnosticizmu. U konačnici sam mislio; dragog Boga ne poznajem. S druge strane htio sam saznati Istinu - ali kao istraživač, znanstvenik. I onda se dogodilo... Pao sam pod Božju milost s 30 godina, kad sam napokon upoznao nauk Isusa Krista, Isusa Krista osobno - prvo u Engleskoj, pa na duhovnim vježbama kod p. Zvezdana Linića i dr. Tomislava Ivančića... Na Jordanovcu dva puta, i na kraju kod brata Rogera u Taize-u u Francuskoj, gdje sam otvorio srce Isusu Kristu, onda je milost i ljubav Božja ušla u moje srce. I od tada svjedočim: Dragi Bog je živ! Ovdje i sada!

Ako vi mislite da je On negdje gore u svemiru - nije istina! Dragi Bog je točno ovdje i sada! Snaga mog svjedočenja nije kroz Bibliju - koju volim, cijenim, poštujem, ona nije kroz teologiju - koju cijenim, poštujem, čak je ne poznajem dovoljno. Ona je kroz to što sam znanstvenik, fizičar međunarodno vjerodostojan, čovjek koji je proučio Kreaciju. Kreacija je vjerodostojna i nevjerovatna! Nevjerovatna! A Kreator, koji se krije iza toga je beskonačno, beskonačno beskonačan! Mi smo svi - ali stvarno svi, vjernici, svećenici, biskupi, nadbiskupi, Crkva, svaka Crkva - podcijenili Kreatora svega što Jest. Bog je nezamislivo veći nego mi... Ponašam izraz nezamislivo, nedokučivo umom, čak transcendentalno. Niste ni izrazili molitvu - On je osjetio! Jer ne možete biti izvan dragog Boga! Problem je u nama, nikad u Njemu!

Shvatio sam da je Isus Krist najveći univerzalni znanstve-

nik. Kad sam bio u Indiji, kod raznih gurma - među njima Sai Baba i drugi, bio sam u budizmu - sve sam prošao, od Kabale do Moonovaca, do Hare Krišne... Neću govoriti o raznim sektama, nije poanta u tome. Poanta je da su mi oni sami usred Indije rekli 1985.: „Pa zar tebi Isus Krist nije dovoljan. Dozvolio je da ga u Rimskom Carstvu razapnu na križ! A mogao je izbjeći, naravno da je mogao, jer je Božji Sin. Nije! Dozvolio je! Da iskupi naše grijeh! A što su naši grijesi? Odstupanja od idealne ljubavi...Svi smo mi grijешni.

Grijешni smo jer nismo shvatili da je Milost Božja totalna - svuda, svagdje, sveprisutna! Ne može atom biti bez Božje milosti - govorim kao fizičar! Leopold Mandić, svetac (bio sam nedavno u Herceg Novom). Njegovo tijelo, kada je umro, nije se raspalo! To je dokaz da je metafizika iznad fizike. Po fizici bi se tijelo moralo raspadati, no ovo je primjer da Božja Milost daje Znak. Primjer levitiranja sv. Franje u Kaliforniji... Primjera je bezbroj. Tko zna u Hrvatskoj za Therese Neumann iz Bavarske?! Nije niti jela, niti pila, živjela je samo od Euharistije. Nema većeg od Isusa Krista! Nije poanta u tome. Poanta je, to kaže pater Linić: Gdje si ti u odnosu na Isusa Krista? Jer On kuca na srce. Da li si srce otvorio i otvorila? Po sebi sam totalna nula, čujte me dobro! Ja sam nula! Kad ste nula, najmanji ste! Davor Pavuna je nula! Ali dragi Bog je beskonačan...Idući put kad slušate vašeg lokalnog svećenika, idući put kad slušate ili čitate Bibliju, nemojte reći da vam sluga Božji, fizičar svjetski dokazan, vaš brat Davor Pavuna nije rekao: Dragi Bog je živ, ovdje među nama! I beskonačno, beskonačno, beskonačno beskonačan! A znate onu matematičku? Nula i beskonačno je

beskonačno. Kad sam Kristov, beskonačan sam. I to je istina o meni. Ne što sam pametan, ne što sam školovan, ne što sam uspio - ne! Sluga sam Božji! Dane su mi predispozicije, govorim nekoliko jezika, sviram gitaru i znam fiziku kako treba. Ali to je Božja Milost, kao što je milost za svaki atom. Ja ne poznajem teologiju dovoljno, ali znam da je istina što govorim. Jer mi je dragi Bog dao da vidim nevjerovatnost Kreacije. Kad bi znali vi što znam ja, koliko je nevjerovatan Univerzum, klekli bi ovdje i sada - ne treba ni oltar! Tu biste kleknuli! I rasplakali biste se što ste živi, jer život je Milost! A ljubav je nadmilost! A zaboravili smo ljubav i zajedništvo! A to je jedina poruka Isusa Krista: Ljubi samoga sebe, ljubi dragoga Boga, ljubi bližnjega svoga! Prema tome, probudite se!

U uredu se molimo Bogu

Koliko su vjera i znanost danas pomirene? Svi najveći fizičari planetarno - od Newtona do Einsteina, do Bohra, i ako hoćete dozvoliti da stavim i sebe u taj klub - svi mi smo vjernici. U mom uredu u Lausanni, na švicarskom Institutu za tehnologiju, naglašavam, Federalni Institut za tehnologiju, gdje su profesori doslovce imenovani od vlade u Bernu! Iznad nas je samo dragi Bog! - svaki petak u 12.15 sati u mom uredu, 21 godinu fizičari, matematičari, inženjeri, profesori sastaju se. Molimo se Isusu Kristu! Već 21 godinu! Radosno se šalimo da imamo svoju nano-crkvicu. Moj dekan je Amerikanac i vjernik! Šef fizike - vjernik! Nije važno koje su nacionalnosti! Isusu Kristu se molimo - i Očenaš, i dragi Isuse, pomoz nam. Na Odjelu za fiziku, na Odjelu za fundamentalne znanosti! Molimo za one koji su hipnotizirani u boljševizmu i redukcionističkom materija-

lizmu. Oni nisu ničega svjesni i za njih moramo moliti. I molimo! Imam brojne kolege koji čak nisu vjernici, kažu: Daj, moli za mene! To je takav blagoslov milosni što ti imaš vjeru. Da, onda molim za njih. I ne samo ja! Svi moji prijatelji! Prema tome, vidite, mi nismo samo ljudi koji govore. Mi molimo! Mi znanstvenici! Sami smo napravili neku svoju nano-crkvicu, kako mi to kažemo...I molimo redom svaki petak. Ako nismo zajedno, svejedno molimo. Ako smo na putu, molimo. Znanost i vjera su totalno pomirene. Vjera je iznad znanosti. Znanost je jedna predivna kategorija - istraživati istinu o Kreaciji. A vjera je puno dublja, vjera je Ljubav, vjera je transcendentalna kategorija.

Da se spozna Isusa Krista, nema jednakosti! Morate otvoriti srce, umrijet u vlastitom ego-u. I kad vam milost Božja uđe u srce, onda osjetite jednu blagost. I osjećate se bolje. Shvaćate da je majčina utroba univerzum. Na isti način kao što ste bili fizički kao beba u majčinoj utrobi, na takav način se počnete osjećati vi - u utrobi Božjoj, kreaciji-skoj. Univerzum - to je utroba Božja. I vi ste beba u njoj - uvijek i svuda. Jedino se treba osloboditi, prestati svojim egom kontrolirati stvari, događaje! Shvatite da vas Božja milost stalno i uvijek vodi...

Zaboravili samopoštovanje

Ljubav je najviše stanje svijesti. Ljubi samoga sebe... Onda ljubi bližnjega svoga. Isusov nauk je vrlo precizan! To je dovoljno! Zaživimo ljubav Isusovu! Znate, čak metafizičari kažu: ako je Sotona 666 simbolički, Isus Krist je 777. Nema Sotone, kad ste u Kristu! Ja sam fizičar; znam redove veličina, znam kako je koja sila u odnosu na koju silu. Nema veće sile nego Kri-

Fizičar Davor Pavuna je jedan od najpoznatijih hrvatskih znanstvenika, a odnedavno je poznat široj javnosti po tome što je postao član tima za energetiku američkog predsjednika Baracka Obame.

stove... Ne možemo biti bez Isusa. To mi ne vidimo, to je misterij... To je milost poznavanja fizike.

Kad sam to shvatio iz fizike - odjednom sam zavapio: uauu! Bog je govorio istinu! On je još iznad toga, On je još veći, znate. Onda sam shvatio da sam nula. A snaga nule je da je povezana s beskonačnošću... Snaga dolazi kad sam vidio koliko je nevjerovatno precizna i savršena Kreacija.

I kad sam shvatio da je Prauzrok iza toga svega nadnaravno inteligentan. Veće Kreacija je nema! Kreacija je savršena. Kad sam to shvatio moja se vjera učvrstila i dala podstrek da svjedočim...Braćo i sestre katolici, ako ste Isusovi, Kristovi, umrite danas u egoizmu!

Zaživite ljubav, zaživite zajedništvo! Služite jedni drugima, volite sami sebe, povjerite se da služite jedni drugima

- jer služeći drugomu, bratu ili sestri, služite dragom Bogu! Shvatio sam to i kao fizičar. Dragi Bog je živ i ovdje, s nama. Na nama je da živimo Božje darove - ovdje i sada! Za kraj dodatak - evo naglašavam ovu bitnu poruku za sve nas Hrvate:

Mi Hrvati smo kao nacija zaboravili što je normalno nacionalno samopoštovanje, te smo ustvari duhovno upali u duboku krizu. Posljedic

no (u toj kolektivnoj hipnozi i strahu) neprestano sociološki i politički, te financijski dopuštamo manipulacije raznih središta moći i globalno se osjećamo (većina naroda) neslobodni.

Usput, a što možemo biti drugo nego Hrvati i normalno je da prvo u svome biću zaživimo - hrvatstvo.

To nam je svakome majka dala. Čovjek koji ne voli i ne poštuje svoju majku i svoju

domovinu, ne može zaživjeti svoje ljudstvo. A Put, Istina i Život jest Isus Krist, te kad se stvarno nas 90% nominalno Katolika otvorimo i postanemo Kristovi, tada ćemo se osloboditi ovozemaljskih 'Cezara' i u Lijepoj Našoj će procvjetati rajski vrt.

A svakome od nas je zadatak da otvorimo srce Isusu jer On nam je rekao: "Volim Te kakav god Ti bio, jer Ja Jesam ... i ... neprestano kucam ... !"

Davor Pavuna (Koprivnica, 15. travnja 1952.)

Osnovnu školu završio je u Osijeku. Maturirao je u V. gimnaziji u Zagrebu 1970. godine. Diplomirao je eksperimentalnu fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu 1977. godine. Postao je doktor znanosti u Cambridgeu 1982. godine iz područja fizike kondenzirane materije. U francuskom Nacionalnom centru za znanstvena istraživanja (CNRS) u Grenobleu boravio je tri godine. Jedno vrijeme istraživao je u Australiji i SAD-u. Od 1986. godine radi u Lausanneu u Švicarskoj kao sveučilišni profesor fizike, kemije kondenzirane materije te mikro i opto elektrone. Objavio je preko 150 znanstvenih radova i udžbenik o supravodljivosti na engleskom jeziku, koji se prevodi i na druge jezike. Održao je stotinjak predavanja na uvaženim svjetskim sveučilištima. Radi na projektu na sinkrotronu u američkoj državi Wisconsin, što je zajednički projekt švicarskih i američkih fondova za znanstvena istraživanja. Predsjednik je svjetskog kongresa o nano-inženjeringu i novim oksidnim tehnologijama u SAD-u. Savjetnik je poduzećima u nekoliko država. Kao savjetnika na području energetike ga je angažirao američki predsjednik Barack Obama.

Jedan je od pokretača Prvog kongresa hrvatskih znanstvenika održanoga u Vukovaru 2005. godina. U povodu 150. obljetnice rođenja Nikole Tesle, dobio je odlikovanje Red Danice hrvatske s likom Nikole Tesle za osobite zasluge u izumiteljstvu, 2006. godine. Američki ministar energetike Steven Chu imenovao ga je recenzentom projekta iz područja energetike. Govori pet jezika. U slobodno vrijeme svira u jazz sastavu 4e Etage. U braku je s Francuskinjom Sylvie, imaju sina Marka i kćer Anu. (wikipedia)

BIRAČI, IZAĐITE NA IZBORE

Požurite, ostalo je malo vremena za registraciju

Marina Stojak

Izbori za zastupnike Hrvatskog sabora u Republici Hrvatskoj će se održati 4. prosinca 2011., a državljani Republike Hrvatske koji žive van granica Hrvatske na biračka mjesta u diplomatsko-konzularnim predstavništvima RH mogu izaći 3. i 4. prosinca 2011. godine.

U tom smislu su diplomatsko-konzularna predstavništva Republike Hrvatske izdali obavijesti s točnim podacima i uvjetima za prethodnu registraciju. Diljem iseljenštva će djelatnici diplomatsko-konzularnih predstavništava do najkasnije u subotu, 19. studenog 2011. godine obavljati prethodnu registraciju tj. dijeliti obrasce za registraciju i davati odgovore na pitanja građana. Do tog roka birači mogu odustati ili promijeniti prethodnu registraciju.

Prethodnu registraciju trebaju izvršiti sljedeći birači koji žele biračko pravo ostvariti u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske na dan izbora:

- birači koji nadležnim tijelima Republike Hrvatske nisu prijavili prebivalište na konzularnom području diplomatsko-konzularnog predstavništva to vrijedi i za birače koji su na proteklm izborima izvršili prethodnu registraciju;

- birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj,

a nisu popisani u popis birača.

Prethodnu registraciju za glasovanje u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske ne trebaju izvršiti birači koji su nadležnim tijelima Republike Hrvatske prijavili prebivalište na konzularnom području diplomatsko-konzularnog predstavništva, odnosno oni koji

ci Hrvatskoj i s prebivalištem u Gradu Zagrebu dostupan je na internetskim stranicama www.zagreb.hr.

Birači bez prebivališta u Republici Hrvatskoj koji će se na dan izbora zateći u Republici Hrvatskoj trebaju se prethodno registrirati nadležnom tijelu u Republici Hrvatskoj koje vodi popis birača prema mjestu njihovog boravka u RH, ali tek nakon raspisivanja izbora. Zahtjev za prethodnu registraciju može se podnijeti osobno, poštom, telefaksom ili telefonom u diplomatsko-konzularnim predstavništvima Republike Hrvatske, gdje se mogu dobiti i ostale informacije u vezi prethodne registracije.

Donosimo brojeve telefona diplomatsko-konzularnih predstavništava:

REPUBLIKA AUSTRIJA

Beč / Veleposlanstvo Republike Hrvatske / Tel: 0043 1 485 9524
Konzularni odjel Veleposlanstva Republike Hrvatske / Tel: 0043 1 585 19 76
Graz / Konzulat Republike Hrvatske / Tel: 0043 316 33 82 50
Linz / Konzulat Republike Hrvatske / Tel: 0043 732 69 90 100

DANSKA

Kopenhagen / Veleposlanstvo Republike Hrvatske / Tel: 0045 33 91 90 95
Aarhus / GK Republike Hrvatske / Tel: 0045 70 22 88 44

NIZOZEMSKA

Den Haag / Veleposlanstvo Republike Hrvatske / Tel: 0031 70 363 29 42

SAVEZNA REPUBLIKA NJEMAČKA

Berlin / Veleposlanstvo Republike Hrvatske / Tel: 0049 30 2362 8955
Düsseldorf / GK Republike Hrvatske / Tel: 0049 211 336 8062
Frankfurt / GK Republike Hrvatske / Tel: 0049 69 7071 005
Hamburg / GK Republike Hrvatske / Tel: 0049 40 311 317
München / GK Republike Hrvatske / Tel: 0049 89 9090 1650
Stuttgart / GK Republike Hrvatske / Tel: 0049 711 95 57 135
Mainz / Konzulat Republike Hrvatske / Tel: 0049 6131 218 7481
Dresden / Konzulat Republike Hrvatske / Tel: 0049 351 41 74 66 62

ŠVICARSKA

Bern / Veleposlanstvo Republike Hrvatske / Tel: 0041 31 352 0275
Konz. odjel Veleposlanstva Republike Hrvatske / Tel: 0041 31 352 5080
Zürich / GK Republike Hrvatske / Tel: 0041 44 386 6750

ŠVEDSKA

Stockholm / Veleposlanstvo Republike Hrvatske / Tel: 0046 8 4405 284

Brođani u Berlinu, primjer ljubavi prema domovini i suradnje s Nijemcima

Naš suradnik Gojko Borić s autoricom knjige o Brođanima dr. Dragicom Anderle

Razgovaramo s gospodom dr. Marijom Dragicom Anderle iz Wiesbadena o njezinoj knjizi „BROĐANI u Berlinu / Kronika aktivnosti jedne hrvatske humanitarne udruge“. Autor ovog intervjua poznaje se više godina s Marijom Dragicom pa neka ne zbunjuje da se tikamo. Knjiga koju smo sa zadovoljstvom pročitali vrlo je dojmljiva glede svoga tekstovnog sadržaja i svojih izvrsnih fotografija i reprodukcija dokumentarnog materijala. Evo našega razgovora dogovorena na glasovitom Međunarodnom sajmu knjiga u Frankfurtu početkom listopada gdje je knjiga predstavljena u okviru nastupa AMAC-a, Udruge bivših studenata i prijatelja hrvatskih sveučilišta.

Dragice, kakve veze ti imaš sa Slavonskim Brodom, gradom koji je u Hrvatskoj poznat po svojim industrijskim pogonima, svome graničnom položaju prema Bosni i Hercegovini i svojim patnjama u Domovinskom ratu?

Ja sam Brođanka. Osnovku sam završila u Podvinju, u Tadijanovićevoj školi – danas je to nova zgrada – a gimnaziju u Brodu. Ravnica, Sava i vinogorje su moj zavičaj – bili i ostali.

Kako su i zašto Brođani

napuštali svoj voljeni grad i odlazili u tuđinu, u za njih daleki Berlin?

Zna se zašto. Zapad je trebao običnu i kvalificiranu radnu snagu, a u Jugoslaviji nije bilo posla, pogotovo za takvu zaradu, kakvu je nudila Njemačka. Ljudi su onda na nadi da će riješiti svoju životnu situaciju krenuli trbuhom za kruhom u tuđi svijet. Odlazak je bio često organiziran – brodski industrijski gigant „Đuro Đaković“ i „Slavonija“, drvna industrija slali su po ugovorima svoje radnike u srodne tvrtke u Njemačkoj – varioce, tokare, mehaničare, radnike u pilanama, lakirnicama, pomoćnu snagu. Znamo, kako je to išlo: specijalni vlakovi, masovni smještaji. Zemlja domaćin nije imala programe za integraciju – diskutira ih još danas. To je velik politički i kulturni deficit Zapada. Mnogi naši građani napuštali su domovinu na vlastitu ruku, da bi onda sami tražili posao i organizirali si život. To je bio težak period prilagođivanja na novu sredinu. Njemačka danas javno podsjeća na 50. obljetnicu potpisivanja ugovora za dolazak gastarbajtera iz Turske. Hrvati su masovno dolazili 60-tih godina. Naravno, da je to bio gubitak za Hrvatsku, jer se radilo i o mnogim školovanim osoba-

Gojko Borić

ma, čije je obrazovanje platila bivša država i koji su, umjesto da grade svoju zemlju, otišli i bili prisiljeni zapošljavati se u profesijama, koje je nudilo tržište, jer se domovinski certifikati nisu priznavali. Većina BROĐANA u Berlinu danas rade poslove, na koje su priuštteni. Neki su osnovali i vlastita poduzeća, koja zapošljavaju mnoge naše ljude.

Kad je bio osnovan zavičajni klub Brođana u glavnom njemačkom gradu i koja mu je bila svrha?

Aktivnost traje od polovice 80-tih godina, kad su Brođani pod imenom „Zavičajni klub Slavonski Brod“ djelovali unutar berlinske „Hrvatske kulturne, umjetničke zajednice“. Samostalni rad počinje sa osnivačkom skupštinom održanom 7. rujna 1995. godine,

na kojoj klub dobiva današnji naziv „Zavičajni klub BROĐANI Berlin e.V.“ Cilj je, od početka bio: njega hrvatske kulture i veza prema zavičaju, zajedništvo i prijateljstvo u slobodnom vremenu.

Velika većina hrvatskih tzv. gastarbajtera napustila je svoju domovinu u pretpostavci da će ostati samo neko vrijeme u tuđini i onda se vratiti u svoj zavičaj. Kad je Brođanima u Berlinu postalo jasno da će mnogi od njih ostati zauvijek vani, odnosno kakve su razlike između generacija koje se okupljaju u svome društvu?

Pitanje je generalno. Ta prva predodžba, da će se brzo zaraditi novac, a onda se ide kući, nije se ostvarila, jer ni na Zapadu novac ne leži na cesti, a novi način života u jednoj jakoj razvijenoj industrijskoj zemlji nije tetošio psihi, nego je pobrkao orijentaciju dnevnim pritiscima – udaljenost od obitelji i doma, samostalnost, naporan rad, druga klima, druga hrana. Veliki san i planovi o povratku postajali su sve neizvjesniji i daleko. U Hrvatskoj pak privredna i politička situacija nisu obećavale ništa bolje, dapače, politički pokret 70-tih godina je jasno najavljavao težnju za promjenama i nesigurnu vremena. U klubu BROĐANI se danas okupljaju tri genera-

cije. Neki roditelji zbog djece, ili unučadi odlaze, ili čak još konkretno ne razmišljaju o povratku. Mladež je integrirana i po mjeri svog vremena. Druga generacija je dvojezična. Kod malih je pitanje, koliko će im se približiti hrvatski jezik i kultura.

I onda je buknuo obrambeni Domovinski rat. Brođani u Hrvatskoj bili su jedini od prvih na udarnoj crti velikosrpske soldateske. Kako su berlinski Brođani doživljavali te patnje i što su poduzimali da pomognu svojim u nevolji?

Rat je, naravno, alarmirao narod. BROĐANI su znali, da su istočna Slavonija i njihov grad ugroženi i nije se dugo čekalo. Počelo se iz ničega. Kao civilna udruga klub je bio tada bez biroa, logistike, transportnih vozila, bankovnog računa. Počelo se s akcijama skupljanja novčanih priloga među Hrvatima i traženi su odmah kontakti sa Brodskim stožerom HV, a preko članova u Berlinu sa bolnicama i gradskim institucijama. Nijemci su se tu pokazali kao dobri i solidarni partneri. Otvarali su magazine i davali ogromne količine sanitetskog materijala, opreme za vatrogasce, vodovod, staklo, krevete, lijekove i pomagala. BROĐANI su konstantno preko Radio-Broda i novina

bili informirani o događanjima kod kuće. Svi transporti su bili dogovarani sa gradskim čelnicima i voditeljima službi, tako da je pomoć stizala direktno.

Rijeka Sava koja se spominje u hrvatskoj himni dijeleli Slavonici od Bosanskoga Broda. S jedne i druge strane rijeke žive uglavnom Hrvati koji su više nego susjedi. Postoji li ta bliskost, kovana stoljećima u Domovini, također i u Berlinu?

Rijeka Sava je sad opet granica, ali Posavci su naš narod. Ima ih u Brodu od rata jako mnogo, ali puno njih ne prodaju svoje na drugoj strani Save, jer se žele vratiti, valjda kad se situacija politički sredi. Imaju svoje posebnosti – nošnje, šargija, specijaliteti kuhinje. Mi Slavonci to sve poznajemo. Sad na ovoj zadnjoj fešti u Berlinu domaćin na štandu sa kolačima mi je napravila paketić slatkica, da ponesem u Wiesbaden. Pitala me, što da mi spakuje. Izabrala sam i baklavu, jer sam kao gimnazijalka išla nekad sa prijateljicama preko mosta u Bosanski Brod u slastičarnu. Bile smo uvijek sve ljepšije od baklava i od halve. To su lijepa sjećanja. – Rat je, rekla bih, učvrstio veze u klubu. Ima Posavaca i članova iz drugih regija, kojima je projekt BROĐANA važan životni sadržaj u Berlinu. Ipak trebalo bi više stalnog angažmana mladih. Klub danas ima odgovornost i mora se potvrditi kao stalan partner. Posao oko pripreme priredbi je ogroman pothvat i tu je dobro došla svaka ruka.

Na koji način kontaktiraju berlinski Brođani sa svojim u rodnom gradu, posebice nakon Domovinskoga rata kad to više nije životno važno?

Pomoći nikad previše ni sad, nakon rata. Veza sa Centrom za socijalnu skrb u Brodu je najvažnija i ostaje konstantna. Mislim da bi suradnju, nakon toliko godina iskustava trebalo institucionalizirati i dugoročno strukturirati. Razlikovati između velikih i malih projekata. Klub bi mogao biti stalni partner za pomoć i sudjelovati u odlukama o potrebama i prioritetima u gradu i regiji. Prijedlog sa limenim oznakama za brodske ulice sa strane BROĐANA još uvijek stoji. Jedan dio je izveden, ostatak treba napraviti. Berlinske priredbe su stalni izvor prihoda i to treba sporazumno i pametno rasporediti.

Berlinski Brođani surađuju i sa svojim njemačkim prijateljima, susjedima i sugrađanima, dakako i s tamnošnjim gradskim upravama. Kako se to odvija?

U ratu je veza bila intenzivna. Marketinški lanac Kaiser's je npr. bio o svom trošku poslao teretnjak hrane u Brod. Trenutno je najvažniji prijatelj grad Berlin, koji dva puta godišnje BROĐANIMA daje veliku dvoranu u četvrti Lichtenrade za priredbe. Kroz posjete štandova razvija su se i osobna prijateljstva sa građanima Berlina. To su mjesta za turističku promidžbu, razgovore, upoznavanja i dobru čašicu – svi već razlikuju šljivu i kruškovac i intenzivno razgovaraju o Jadro ili nogometu.

Dopredsjednica društva Brođana u Berlinu Elizabe-

ta Kopic dobila je od njemačke savezne kancelarice Angele Merkel jedno posebno vrijedno odličje kao jedina u skupini od 300 stranaca. Zašto ga je dobila i kako je to odjeknulo u njezinom gradu na Savi?

Naša „teta Liza“ je nevjerojatna: pametna, korektna, istrajna. Dobila je priznanje za svoj četrdesetgodišnji rad na integraciji stranaca u Njemačkoj. Ne znam, kako je to odjeknulo u Brodu, ali kroz moju knjigu će se sad o tome čuti – „nek se spominja i pamti“ („brodski slogan, naslov knjige o slavonskoj baštini od Zvonimira Toldija).

Koja je svrha ove knjige i što bi iz nje mogli naučiti drugi hrvatski klubovi, udruge i društva. Naše je opažanje da se Hrvati uglavnom dobro slažu upravo u svojim malim inozemnim zajednicama, ali da ta suradnja „hramlje“ na razini njemačke države, prema onoj starinskoj: tri Hrvata četiri stranke. Kakvu poruku ostalim Hrvatima u Njemačkoj šalje ova knjiga?

Tri argumenta su mi pri pisanju bila važna: Prvo, klub je, nakon 20 godina rada, želio da si sam napravi bilancu svega što se napravilo; Drugo, objavom dokumentacije htjeli smo razbiti priču o zlo-upotrebi humanitarne pomoći, koje je u ratu izgledalo bilo na pretek. Prijatelji, sponzori, ukrasna publika i hrvatska javnost imaju pravo dobiti uvid u rad naše organizacije. Kompletan arhiv kluba predali smo Znanstvenoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Kratki pregledi su u Državnom arhivu u Brodu i u

klubu u Berlinu; Treće, moj osobni interes. Kao dio iseljene Hrvatske zanima me djelovanje naših ljudi u ovoj zemlji. Mi se unosimo na dvije strane. Mi gradimo i ovaj svijet na Zapadu. No, stranci nam malo participiraju u blagodatima ovog društva, jer, koliko god uključeni u normalan život - Hrvati su općenito do bro integrirani – planiranje života ide u dva smjera: ostati, ili se vratiti.

Moja knjiga je dokumentacija i primjer angažmana jedne male skupine građana, koji nesebično pomažu zato jer vole svoj narod i svoju zemlju.

Što se tiče suradnje naših udruga ovdje, nakon dugog vlastitog iskustva u radu na hrvatskom zajedništvu mislim, da je današnja samostalnost naših udruga znak samosvijesti i demokratske slobode naših građana. Poput BROĐANA ljudi osnivaju društva i grade si male pregledne zajednice u kojima slijede ciljeve, koje si je članstvo samo izabralo i formuliralo u svom statutu. Tu su onda poznanstva, transparentnost i povjerenje. Čim se ta baza izgubi, klub se pretvara u stranku. To smo možda ovdje, i kroz natezanja u politici, konačno naučili. U Njemačkoj nema hrvatske krovne udruge, ali to ne znači da nema aktivnosti i rezultata. U posljednje vrijeme nekoliko naših udruga slavi, ili je proslavilo, svoju 20. obljetnicu rada. To je zavidna bilanca. Izdaju svoje jubilarne knjižice. Programi su im izvrsni – dakle, radilo se i nema razloga za sumnju, da će aktivnost prestati. Tko se traži, taj se i nađe.

Nakon predstavljanja knjige u Frankfurtu njezin put ide u Slavonski Brod, u Hrvatsku. Što je tamo čeka?

Prvu prezentaciju knjige imali smo u gradskoj knjižnici u Brodu. Slijedio je sam knjiga u Frankfurtu i nedavno lijepa prezentacija sa nastupom klape „Kačić“ iz Gradca u Veleposlanstvu u Berlinu. Interes je najavila i Matica hrvatska u Zagrebu. Knjigu smo poslali svim relevantnim institucijama i mjestima za iseljenišvo. Nadamo se, da će biti izložena i na upravo otvorenom Interliberu u Zagrebu.

Koje planove imaju Brođani u Berlinu u dogledno vrijeme kako bi mogli nastaviti svoje dosadašnje plodno djelovanje u tuđini, ali i u suradnji sa svojim sugrađanima u Hrvatskoj?

Nakon uspješne 21. priredbe „Slavonijo u srcu te nosim“ 29.10. u Berlinu, u punoj dvorani i uz značajno veleposlanika RH dr. Kovača, slijede sjednica članova u klubu, glavni obračun priredbe, plaćanje računa, spremanje dekoracije. Polovina mjeseca predsjednik putuje na sportski susret u Švedsku, gdje je predviđena prezentacija monografije. Onda je u klubu večer u sjećanje na pjesnika zavičaja Dragutina Tadijanovića, a od konca studenog klub čeka subotu drži predbožićne štandove. Novi humanitarni projekti provodit će se u suradnji s gradskim Poglavarstvom, gradskom knjižnicom i udrugom Zlatni cekin u Brodu. Na proljeće će se opet veseliti Posavinu. - Traže se svirači.

Knjiga koju smo sa zadovoljstvom pročitali vrlo je dojmljiva glede svoga tekstovnog sadržaja i svojih izvrsnih fotografija i reprodukcija dokumentarnog materijala. Evo našega razgovora dogovorena na glasovitom Međunarodnom sajmu knjiga u Frankfurtu početkom listopada gdje je knjiga predstavljena u okviru nastupa AMAC-a, Udruge bivših studenata i prijatelja hrvatskih sveučilišta.

20. OBLJETNICA BITKE ZA VUKOVAR

Heroj Blago Zadro

Ivica Radoš

Dvadeset godina je prošlo od bitke za Vukovar u kojoj je slomljena glavna snaga agresorske JNA i četnika. Iako je Vukovar pao u ruke neprijatelja, privremeno, danas se može zaključiti da je bitka za Vukovar bila, zapravo, bitka za Hrvatsku. Na dan pada Vukovara, 18. studenog, prisjećamo se poginulih za domovinu; vojnika, civila i zarobljenika. Prisjećamo se i osoba koje su najzaslužnije za obranu grada. Jedan od njih je svakako, i prvi hrvatski general Blago Zadro.

Legendarni zapovjednik obrane Borova Naselja i Trpinjske ceste rođen je 31. ožujka 1944. u srcu Hercegovine, u Donjim Mamićima, u Ledincu. Godine 1954. njegovi roditelji, Mila i Jozo Zadro, odlučili su se preseliti u Vukovar. S djecom su bili podstanari tri godine, živjeli su u jed-

noj sobi. Ali, radeći i polažući nadu u vjeru i Boga, izgradili su svoju kuću. Budući da su došli u izrazito miješanu jugoslavensku sredinu, obitelj Zadro je odmah upadala u oči zbog odlazaka u crkvu i otvorenog hrvatstva. Provokacije su Blagi Zadri kao dječaku jako smetale te je ulazio u konflikte s ostalim dječacima zbog toga, posebno kad bi ga se provociralo prilikom odlaska na ponoćku ili povratka s ponoćke. Članovi obitelji Zadro išli su čak sedam kilometara do crkve i nazad na ponoćku, i to pješice.

Mladost Blage Zadre je takoder bila buntovna. Jednom je, 60-ih godina, pred završetak srednje škole pobjegao preko granice u Austriju, ali su ga vratili nakon čega je morao na odsluženje vojnog roka. Ulazio je u konflikte zbog pjevanja starih domoljubnih pjesama o banu Jelačiću, Vili Ve-

lebitoj itd.

No, na kraju, Blago Zadro se smirio kad je 1967. oženio Katicu Soldo, također podrijetlom Hercegovku. Godine, 1969., supružnici Zadro su dobili prvog sina, Roberta. U svoju novoizgrađenu kuću u Bosanskoj ulici u Vukovaru

useli su se 1970. godine.

Blago Zadro je radio u karstima i potom u valjari u Kombinat „Borovo“, velikoj tvornici u vrijeme socijalizma. Budući da je Kombinat Borovo dosta radio za vojsku i za izvoz u SSSR, Tito je često posjećivao tvornicu. Svaki put kad bi Tito posjećivao „Borovo“, Blago Zadro je morao van iz tvornice na nekoliko dana, poslali bi ga na godišnji odmor. Potkraj 80-ih godina tvornica Borovo bila je u velikoj krizi pa je Blago Zadro predvodio radnički bunt. Imao je ugled i ljudi su ga voljeli. Međutim, uskoro dolazi do realizacije velikosrpskog programa za stvaranje velike Srbije. Srbi se počinju naoružavati. Stoga se Blago Zadro, nakon osnivanja stranaka, uključio u rad HDZ-a. Osnivao je ogranke HDZ-a

Kad su četnici i JNA 4. srpnja 1991. izvršili opći napad na Vukovar, pod zapovjedništvom Blage Zadre na Trpinjskoj cesti su uništeni deseci

Legendarni zapovjednik obrane Borova Naselja i Trpinjske ceste rođen je 31. ožujka 1944. u srcu Hercegovine, u Donjim Mamićima, u Ledincu.

Dvadeset godina je prošlo od bitke za Vukovar u kojoj je slomljena glavna snaga agresorske JNA i četnika. Iako je Vukovar pao u ruke neprijatelja, privremeno, danas se može zaključiti da je bitka za Vukovar bila, zapravo, bitka za Hrvatsku.

Na dan pada Vukovara, 18. studenog, prisjećamo se poginulih za domovinu; vojnika, civila i zarobljenika. Prisjećamo se i osoba koje su najzaslužnije za obranu grada. Jedan od njih je svakako, i prvi hrvatski general Blago Zadro.

tenkova JNA. Otad se Trpinjska cesta zove „grobje tenkova“.

„Naše snage na Trpinjskoj cesti su pod Blagininim zapovjedništvom na sebe prihvatile borbu, i po dubini Trpinjske ceste uništile neprijateljske snage“, kaže danas Branko Borković, Mladi Jastrebovi, jedan od zapovjednika obrane grada.

Zadro je, zanimljivo, za vrijeme bitke za Vukovar sa sobom uvijek nosio dvije bom-

be. Zašto? – Nikad me četnici neće zarobiti, ja im živ nikada neću u ruke – govorio je Zadro.

Poginuo je od neprijateljskog rafala 16. listopada 1991. Pokopan je na tajnoj lokaciji. Zapovjedništvom obrane grada i njegovi suborci te sinovi tajili su danima da je Blago Zadro poginuo, kako neprijatelj ne bi saznao. Njegov sin Robert Zadro, legendarni zapovjednik „Turbo voda“, nakon što je pao Vukovar, s još

četvoricom prijatelja odlučio je da se neće predati. Za nekoliko dana probio se s prijateljima do Nuštra. Robert Zadro je početkom travnja 1992. želio izvršiti očevu želju da se pomogne rodnoj Hercegovini, ako bude napadnuta. Robert Zadro je otišao pomoći Hercegovini. Poginuo je u bitci za Kupres, 10. travnja 1992. Sa sobom je nosio i očevu fotografiju.

Kad je Hrvatska vojska oslobodila Knin, u ladici rat-

nog zločinca Mile Martića, predsjednika fašističke „srpske krajine“, uz papire, pronađene su i fotografije oca i sina Zadre.

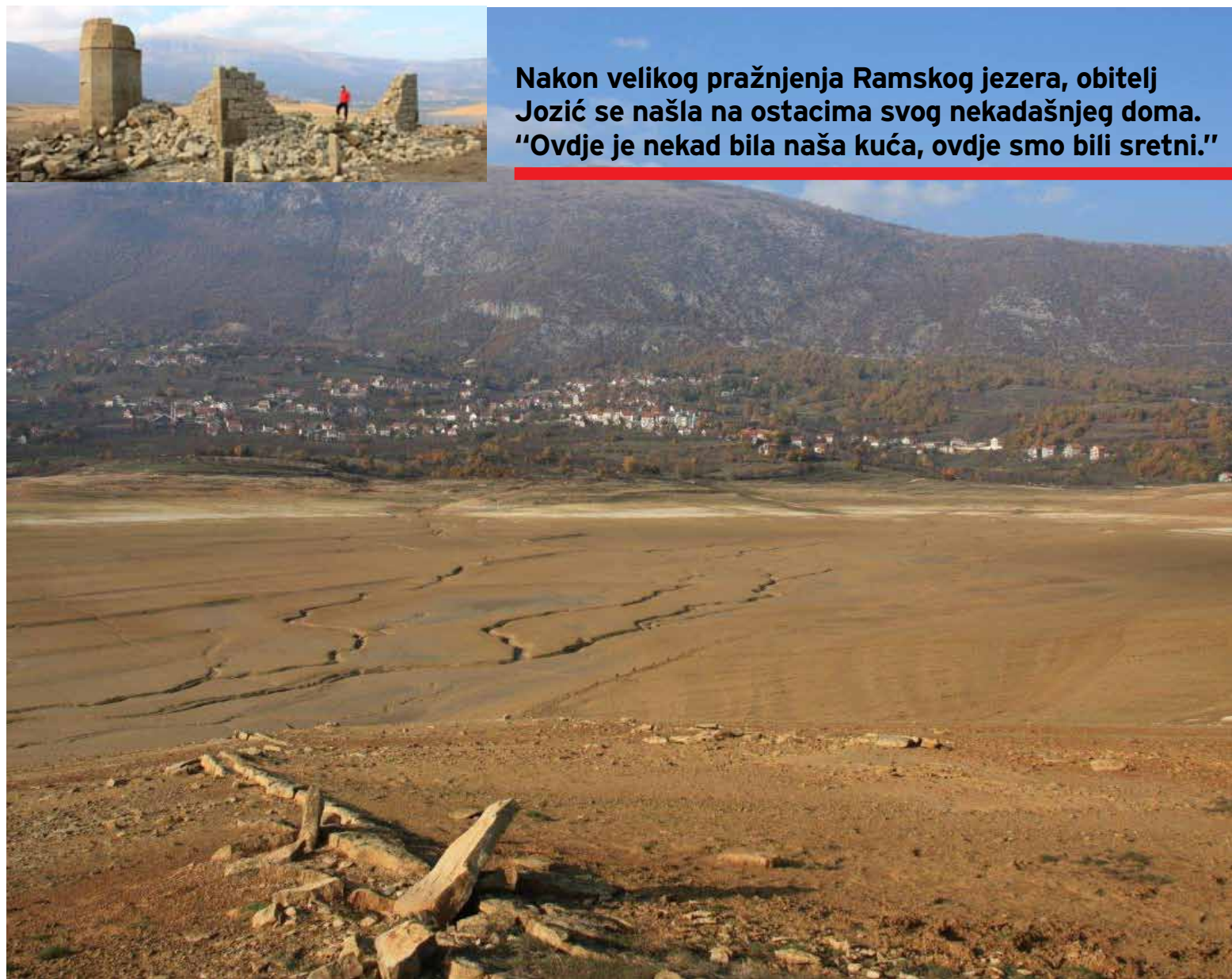
Njihova tijela su poslije identificirana i pokopana, uz sve vojne počasti.

Blago Zadro je, unatoč činjenici ratnih djelovanja, bio snošljiv prema pripadnicima nacionalnih manjina, posebno Srbima. Time se uzdigao kao čovjek i kao zapovjednik. Nije dao da netko maltretira

ljude koji se ne bore. Mnogim Srbima je pomogao i kad je to bilo teško. Postupao je, kaže danas njegov mlađi brat Stan-ko, sukladno kršćanskim vrijednostima.

Protiv onih koji su se našli u uniformi JNA i četnika je ratovao, a sugrađane koje je rat zadesio u Vukovaru je štitio i pazio na njih. Sudbina je htjela da ti isti ljudi koje je Blago Zadro spasio poslije spase njegova brata u zatočeničkom logoru u Srbiji.

Nakon velikog pražnjenja Ramskog jezera, obitelj Jozić se našla na ostacima svog nekadašnjeg doma. "Ovdje je nekad bila naša kuća, ovdje smo bili sretni."

Ovdje je nekada bilo naše selo Rama

Mirela Tučić, DL
foto: rama-prozor.info

Rama, iako vrlo pogodna za življenje, oduvijek je bila kraj iz kojeg su se silom prilika morali seliti njezini žitelji. Najprije je veliki val iseljavanja Rama doživjela odmah nakon II. svjetskog rata, međutim, onaj najveći doživjela je izradom akumulacijskog jezera davne 1968. godine.

Tada su Ramljaci za potrebe električne energije morali žrtvovati svoje kuće, vrtove, njive... Pogodeni potopom, mnogi su se morali odseliti, a većina njih otišla je u Slavoni-

ju, Zagreb, okolicu Kutine.

Oni koji nisu htjeli otići, povukli su se na rubna područja jezera, u naselja koja danas izgledaju puno drukčije nego u to vrijeme. Međutim, iako je prošlo više od četrdesetljeća, ni danas nisu zaboravili koliko je zapravo potapanje Ramske doline utjecalo na njihove živote.

Plodna Ramska dolina

Mnogi od njih priliku posjetiti svoje nekadašnje domove, izronjene iz ogromne količine od 440 milijuna kubika vode, dobili su proteklih dana. Ta prilika se pružila i novijim generacijama Ramljaka koji ne

poznaju čuvenu plodnu Ramsku dolinu prije "potopa". Naime, kako je zadnje ljeto bilo izuzetno sušno, a i jesen je započela bez imalo oborina, došlo je do velikog pražnjenja Ramskog jezera iz kojeg polako izranjaju stare građevine, putovi, mlinovi, nadgrobni spomenici. Sve to podsjeća kako je potopljeni prostor nekad bio prilično naseljen. "Tamo oni panjevi su ostaci našeg voćnjaka. Rama je nekada bila poznata kao plodna dolina gdje je dobro uspijevalo voće i žito", kaže nam bračni par Ruža i Ilija Jozić, provodeći nas po blatnim predjelima

Ramske doline, točnije po naselju Luke. Kažu da im svaime sjećanje na ta daleka sretna vremena prije potopa često zna izmamiti i pokoji suz. Nakon potopa Ruža i Ilija su se naselili u Ripcima, često se prisjećajući kako se nekada ovdje živjelo sretno i zadovoljno. Ovaj put sa sobom su poveli djecu i unuke kako bi im pokazali gdje su njih dvoje živjeli kada su tek stupili u brak. "Ovo su ostaci naše kuće. Tu smo proveli mnogo lijepih trenutaka. Tada nismo ni slutili da ćemo morati napustiti svoj dom", puna nostalgije za izgubljenim vremenima kaže nam

Ruža, pojašnjavajući kako na takvo nešto nisu bili spremni. I ne samo oni nego i skoro 2000 Ramljaka koji su dijelili njihovu sudbinu. Prema riječima obitelji Jozić, izgradnjom akumulacije potopljeno je 15,5 kvadratnih kilometara zemljišta, 1147 raznih objekata i izravno iseljena 283 kućanstva sa 1744 člana. Iseljenički val koji je nastao potapanjem Rame iselio je 752 obitelji s 2939 članova. Samoj obitelji Jozić potopljeno je čak 60 dumova zemlje te su morali, kako tvrde, krenuti ispočetka.

Povijesna 2012. godina
Već sljedeće godine plani-

rano je potpuno pražnjenje jezera. Naime, HE Rama je krenula u proces revitalizacije najvažnijih postrojenja vrijedan čak 39 milijuna eura, pa će 2012. godina biti upisana u povijest kao godina kada će iseljeni i domicilni Ramljaci, odnosno njihova djeca i unuci moći vidjeti ostatke svojih nekadašnjih posjeda.

Vraćanje 43 godine unatrag svakako će biti vrlo emotivan događaj za sve Ramljake ma gdje bili, i jedinstvena prilika za povratak u prošlost dok Rama nije završila pod hladnom vodom – umjetnim Ramskim jezerom.

4 x dnevno Frankfurt - Zagreb

4 x dnevno München - Zagreb

svaki dan Frankfurt - Split

3 x tjedno Frankfurt - Dubrovnik

4 x tjedno München - Split

povratni letovi već od 99,62 €*

*Konačna cijena za kupnju na web stranici Croatia Airlinesa za let na liniji München - Split - München. Broj mjesta po navedenoj cijeni na svakom letu je ograničen.

Croatia Airlines
Frankfurt (069) 92 00 520
München (089) 975 92 730

www.croatiaairlines.com

CROATIA AIRLINES
A STAR ALLIANCE MEMBER

MARASKA

Maraska Zadar

Jeste li punoljetni? Uživajte odgovorno.

WEIN-IMPORT DALMACIJA
Laubenhof 5, D-45326 Essen, T. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52, D-50674 Köln, T. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

TRIVIO - IMPORT
Einzelhandel - Großhandel
Flottenstr. 57, D-13407 Berlin-Reinickendorf
T. +49 (0)30 417 18 551, T. +49 (0)30 417 18 552
F. +49 (0)30 417 20 366, www.trivio-import.de

**GRADEVINARSTVO
I GRADEVINSKA
INDUSTRIJA d.d.**

KRALJA TOMISLAVA 45
48260 KRIŽEVCI - KROATIEN

**ZWEIGSTELLE DEUTSCHLAND
LANGEMARKSTRASSE 15
46045 OBERHAUSEN**

Tel.: 0208/30-23-006
Fax.: 0208/30-23-299
e-mail.: radnik@online.de
Internet: www.radnik.hr

Vorstandsvorsitzender: Dipl. - Ing. **Mirko Habijanec**
Zweigstellenleiter: **Željko Barišić**
Steuernummer: 026 219 73 023 FA Kassel
Deutsche Bank AG Oberhausen:
Kto.-Nr.: 463 6791 / BLZ: 365 700 49

Hrvatski umjetnici izlažu u Stuttgartu

Zlatko Duzbaba

U prostorijama Generalnog konzulata Republike Hrvatske u Stuttgartu otvorena je izložba radova članova hrvatske likovne skupine *Kravata* iz Švicarske. Pozdravnim govorom okupljenima se obratio vice konzul Ivan Sablić. Mirko Bokšić, predsjednik Hrvatske kulturne udruge, prigodnim je riječima pozdravio svoje kolege iz Švicarske dok je umjetnica, gos-

pođa Željka Bratoljić Melkay, predstavila skupinu te umjetnike koji su izložili svoje radove. Skupinu su 1992. godine osnovali hrvatski umjetnici koji žive u Švicarskoj, a nazivom su se željeli pozvati na hrvatsko porijeklo dobro poznatog odjevnog detalja – kravate.

U dugogodišnjem radu umjetnici su priredili velik broj samostalnih i zajedničkih izložbi te su bili nagrađivani za svoj rad i doprinos umjet-

nosti. Članovi ove umjetničke skupine pripadaju različitim pravcima u umjetnosti tako da njihovo stvaralaštvo odlikuje raznolikost tema, stilova i tehnika.

Umjetnici koji izlažu na ovoj izložbi su: Dušanka Jablanović, Zlata Marija König, Iris Smokovina, Željka Bratoljić Melkay, Nada Schöneberg Petrak i Sibila Knežević Bartord. Izložba traje do 14. prosinca i ako ste u prilici, svakako ju posjetite.

Iduće okupljanje Posavljaka na novom Posavskom sijelu početkom prosinca

„Posavsko sijelo“ uz pjesmu, kolo i druženje Posavljaka i njihovih gostiju održano je u Hamburgu u organizaciji Bosansko-hrvatske folklorne zajednice „Jure Sušić“ koju u više mandata uspješno vodi Pejo Zubak. Zajednica podupire očuvanje kulture, tradicije i običaja Hrvata posavskoga kraja, a svoje običaje članovi zajednice prenose i na mlađe naraštaje.

I ovaj put, pred više stotina posjetitelja poseban je bio nastup izvornih glazbenika Ilije i Marka Begić, a za posjetitelje je organizirana i tombola s vrijednim na-

gradama. Dobitnici jedne od vrijednih nagrada koju je dodijelio Autohaus Max Hamburg GmbH je obitelj Miočević iz Hamburga. Poklon bon za probnu vikend-vožnju kabrioletom je sretnim dobitnicima uručio vlasnik autokuce Ivica Mrkonjić. Na sijelu Posavljaka nastupio je i popularni Baruš sa Mrkuljom. Iduće Posavsko sijelo održat će se u subotu, 10. prosinca u Danzingerstr. 64, cijena ulaznice iznosi 10 eura, a početak je u 19 sati. Tom će prigodom goste zabaviti Dva Jarana i Baruš. (ms)

Ivo Zeba

Zborovi iz cijele Njemačke na 14. smotri crkvenih zborova

Dvanaest zborova djece i mladih iz hrvatskih katoličkih misija i zajednica u Njemačkoj nastupilo je na 14. smotri hrvatskih crkvenih zborova u Njemačkoj u crkvi Sv. Hedwige u Ludwigshafenu a. Rh., u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni i HKZ Ludwigshafen a. Rh.

Prije smotre služeno je misno slavlje koje je predvodio dušobrižnik u HKM Nürnberg o. Vitomir Zečević u zajedništvu s delegatom za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivicom Komadinom, domaćinom fra

Ljubom Sesarom, dušobrižnikom u HKM Frankfurt fra Ivanom Čikarom, dušobrižnikom u HKZ Stuttgart Centar fra Mijom Šabićem te uz asistenciju dakona biskupije Speyer Danijela Ševe. Tijekom mise pjevanje je predvodio domaći zbor pod vodstvom Alojzija Vešliga. Prigodnu riječ uputio je i domaći njemački župnik vlč. Josef Steiger. Okupljene je uime GK RH iz Frankfurta pozdravio konzul Damir Sabljak kazavši kako su mudrom odlukom Crkve u Hrvata u Njemačkoj uspostavljene katoličke misije čime je iseljenim Hrvatima

pružena važna duhovna potpora.

Skladbe domaćih i stranih autora izveli su zborovi: HKZ Ludwigshafen a. Rh, HKM Wiesbaden, HKM Rüsselsheim, HKM Mannheim, HKZ Esslingen, HKM Mainz, HKZ Pforzheim-Bruchsal, HKM Nürnberg, HKM Main-Taunus/Hochtaunus, HKZ Stuttgart-Zentrum, HKM Frankfurt am Main i HKZ Sindelfingen.

Program je vodila Jadranka Čelik Skugor, voditeljica na Radio Shine Live iz Mannheima. (Izvor: croatia-presse.de)

Hvala fra Josipu Klariću, a dobrodošlica fra Nediljku Brečiću

Edi Zelić

Na svečanom misnom slavlju u Hrvatskoj katoličkoj zajednici Darmstadt od vjernika se nakon pet godina uspješnog djelovanja oprostio fra Josip Klarić, a u službu je uveden novi voditelj HKZ Darmstadt fra Nediljko Brečić.

„Shvaćamo Vašu želju da se vratite u Domovinu premda smo istodobno svjesni da u biskupiji Mainz gubimo vrijednog dušobrižnika. Vama, fra Josipe, želimo dobro zdravlje i dobar povratak u Hrvatsku, gdje ćete sada preuzeti nove zadatke“, među ostalim kazao je u propovijedi generalni vikar biskupije Mainz prelat Giebelmann.

Fra Josip Klarić u Njemačkoj je s uspjehom djelovao više od trideset godina, a među ostalim bio je i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj. U Darmstadtu se prihvatio nimalo laganog zadatka pokrivanja velikog područja od Gross-Zimmerna preko Bensheima sve do Wormsa. U mnogobrojnim publikacijama, između ostaloga u „Zajedno vjerovati, vjeru živjeti“, iznio je zanimljive teze na temu vjere i života. S jedne strane, pastoralni, karitativni

i socijalni rad zajednica drugih materinskih jezika, prema fra Josipu je vrlo važan za mjesnu Crkvu. S druge strane, očuvanje materinskog jezika u službi Božjoj i u vjerskoj praksi predstavlja bitan element, kako u ljudskom životu, tako i u narodnoj tradiciji i kulturi.

Pastoralne suradnice s. Anđela Milas i s. Damjana Damjanović pripremile su bogati glazbeni program, u kojem su sudjelovali veliki i mali zbor Hrvatske katoličke zajednice Darmstadt.

Dekan Moche i referent za strance Krämer prigodnim govorima zahvalili su svome prijatelju fra Josipu na zajedno provedenom vremenu te su uručili prigodne poklone. Isto je učinio i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina. Među uzvanicima bio je i generalni konzul Republike Hrvatske u Frankfurtu Josip Špoljarić.

Na samom kraju svete mise, u ime folklorne skupine HKZ Darmstadt, koju je fra Josip nakon svoga dolaska u Darmstadt, ponovno aktivirao i okupio, Laura Martinić je zahvalila župniku i predala mu prigodan dar, baš kao i Petar Kolar, predsjednik župskog vijeća te Lucija Vidaković u ime zbora.

Uz taktove pjesme „Fala“, koja je specijalno za ovu prigodu „prevedena“ na dalmatinski izričaj, ali i „standing ovations“ nazočnih vjernika, fra Josip Klarić je ispraćen u domovinu. „18 godina sam proveo u biskupiji Mainz, od toga deset u Offenbachu, tri u Mainzu i pet u Darmstadtu. Sada sam takorekuć punoljetan i mogu napustiti roditeljsku kuću“, zaključio je fra Josip Klarić koji odlazi na novu dužnost u Šibenik, a iseljenim Hrvatima ostavlja vrijednu monografiju napisanu povodom četrdesete obljetnice misije.

Povratak fra Tomislava u domovinu

Fra Tomislav Dukić, dosadašnji voditelj Hrvatske katoličke misije u Münchenu se nakon osam godina rada i službovanja u Njemačkoj vraća u domovinu. Dužnost novog voditelja Misije je preuzeo fra Boris Čarić. Fra Tomislav Dukić se od vjernika, pastoralnog osoblja, te članova Misijskog vijeća oprostio u nedjelju, 30. listopada u crkvi St. Gabriela. Misno slavlje je započelo procesijom u kojoj su sudjelovali i fra Boris Čarić, fra Ante Krešo Samardžić, fra Daniel Stipanović, vlč. Ivica Komadina, delegat za inozemnu pastvu u Njemačkoj, dakon Mate Kutleša, mladi folkloristi te članovi Misijskog vijeća. „Dolazak u München je bio veliki izazov za mene. Došao sam na njivu koja

je bila uzorana i neuzorana, obrađena i neobrađena, susretao sam se sa različitim profilima vjernika. Moja želja je bila širiti naše katoličko zajedništvo i tako čuvati nacionalno jedinstvo našeg naroda.

U ovoj zajednici ima Hrvata iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Vojvodine i Boke Kotorske. Potrebno je prihvatiti naše razlike ali ujedno treba i istaknuti činjenicu da mi svi pripadamo jednom narodu i jednoj Crkvi – rekao je fra Dukić obraćajući se vjernicima. U ime nadbiskupije München-Freising sv. misi nazočio je ms.gr. Wolfgang Huber.

Za iseljeničku Misiju puno je učinjeno u proteklih osam godina, na što su hrvatski vjernici i dušobrižnici

s ovog područja jako ponosni: postavljanje kipa bl. Alojzija Stepinca, 2005. godine, održane su mnogobrojne svečanosti i susreti mladih, biblijske olimpijade, te brojne smotre folklor... Pri-

godne darove fra Tomislavu su predali Dinko Grgić, predsjednik Misijskog vijeća, članovi folklorne skupine fra Andrija Kačić Miošić, a uime časnih sestara s. Nikolina Bilić. (ms)

Vera Vidović

RAZGOVOR: ANTE ZOVKO, DIPL. ING., UGLEDNI HRVATSKI ISELJENIK IZ HEILBRONNA (NJEMAČKA)

Danas su Hrvatskoj, kada je na samom pragu ulaska u Europsku uniju, potrebni hrvatski iseljenici više nego ikada prije

Željka Lešić (Matica)

Za vrijeme održavanja međunarodnog skupa „Hrvatsko iseljeništvo i domovina: razvojne perspektive“ u Zagrebu razgovarali smo s Antom Zovkom, dipl. ing., uglednim hrvatskim iseljenikom iz Heilbronna (Njemačka), koji je jedan od inicijatora ovoga važnog skupa. Ante Zovko, Tonći, kako ga zovu prijatelji, rođen je u Dalmatinskoj zagori, u imotskoj općini i jedan je od petero djece u obitelji. Zbog političkih razloga 1971. godine morao je napustiti rodnu grudu kao i mnogi hrvatski sinovi, kako bi sačuvao život. Otišao je u Njemačku gdje mu je već bio otac, stoga mu je život u tuđini bio nešto lakši. Iseljenička priča ovoga velikog domoljuba i donatora bila je preslika mnogih iseljeničkih priča. Bez imalo znanja njemačkog jezika, ponajprije je počeo s fizičkim poslovima, nakon čega se doškolovao te završio višu tehničku školu 1983. godine, nakon čega postaje voditelj gradilišta, a zatim 1989. završava fakultet i stječe diplomu dipl. inženjera građevine. Tada kreće samostalno u građevinske poslove i osniva građevinsku tvrtku za gradnju i usluge u graditeljstvu koja i danas uspješno posluje i koja dobiva priznanja.

Kojim poslovima se bavi Vaša tvrtka i koliko ima zaposlenih?

Moja struka je građevina, a u tvrtki se uglavnom bavimo niskogradnjom. Moja tvrtka ima 35 zaposlenih, no prije recesije je imala i 100 djelatnika. Uz radnike drugih nacionalnosti, radi i osmero Hrvata. Uspješno poslujemo i jako sam zadovoljan. Kao stranci moramo biti puno bolji da bismo vani mogli uspješno poslovati. No, uspio sam steći

ugled tako da sam riječju i povjerenjem stvorio ime.

Poznati ste i po mnogobrojnim donacijama u Hrvatskoj.

Donirao sam za tiskanje nekoliko knjiga istaknutih hrvatskih intelektualaca i znanstvenika, a iznimno sam ponosan što sam imao mogućnost pomoći oko tiskanja knjige o generalu Gotovini. Također sam obnovio ili izgradio nekoliko sakralnih objekata diljem Lijepe naše, kao npr. crkvu u Našicama, Lokvičićima, Berinovu... Za obranu Hrvatske dao sam oko pola milijuna eura.

Koliko ovakve teme mogu pomoći našim iseljenicima i postoji li nada u njihov znatniji povratak i ulaganje?

Nade uvijek ima, ona posljednja umire. I dok postoji jedan čovjek, treba se nadati i pozitivno razmišljati. Pitanje je samo kako to prenijeti pučanstvu, mladima, da se vrate bez obzira na birokraci-

Zbog političkih razloga 1971. godine morao je napustiti rodnu grudu kao i mnogi hrvatski sinovi, kako bi sačuvao život. Otišao je u Njemačku gdje mu je već bio otac, stoga mu je život u tuđini bio nešto lakši. Iseljenička priča ovoga velikog domoljuba i donatora bila je preslika mnogih iseljeničkih priča.

ju. Nastojim ljudima objasniti probleme u Hrvatskoj. Mi smo mala zemlja i kod nas je puno manja potreba nego u Njemačkoj ili nekim drugim zemljama. No, što reći o ulaganjima hrvatskih iseljenika u gospodarstvo. Uopće nema sumnje da se Hrvatska uspjela obraniti od srpske agresije, a njezino gospodarstvo nije doživjelo potpuni kolaps zahvaljujući ulaganjima hrvatskih iseljenika, posebice do 2000. godine. Pitam se gdje je i zbog čega nestao taj entuzijazam i koje su to snage i pojedinci u Hrvatskoj koji su stavno radili protiv masovnog

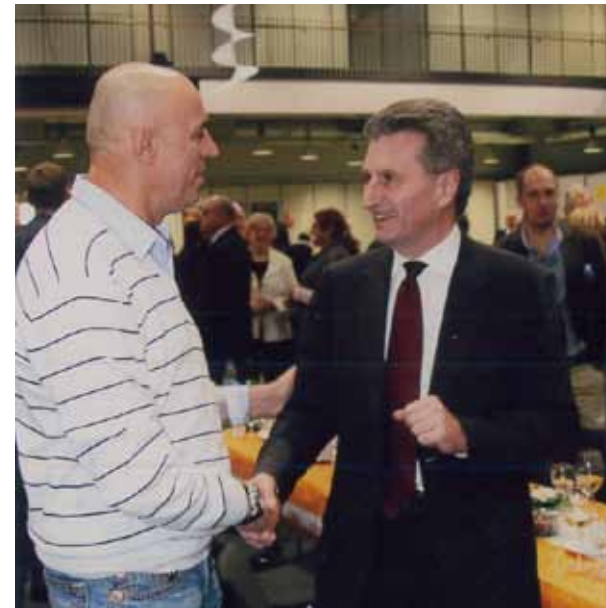
povratka hrvatskih iseljenika i njihovih ulaganja u hrvatsko gospodarstvo? Moje osobno mišljenje koje dijele tisuće i tisuće Hrvata Njemačke je da Hrvatska nije iskoristila, nije znala, točnije nije htjela iskoristiti veliki potencijal hrvatskih iseljenika na znanstvenome, sportskom, kulturnom području te iznad svega u gospodarskom kapitalu.

Zbog čega prema Vašemu mišljenju Hrvatska nije iskoristila taj iseljenički potencijal?

Zbog čega Hrvatska nije iskoristila njihovo znanje, po-

znanstva, kao i kapital kako bi u procesu tranzicije od marksističke planske privrede, koja je bila poznata po glomaznim i uglavnom neprofitabilnim tvornicama, stvoriti moderno tržišno gospodarstvo je poznata stvar. Već sam spomenuo da su hrvatski iseljenici svojim ulaganjem u gospodarstvo Hrvatske dali golem doprinos. Uzmite samo za primjer ovaj današnji dan i prezentaciju hrvatskih povratnika. Njihova zajednička ulaganja i kapital njihovih poduzeća iznosi blizu jedne milijarde eura. Importanne grupa ima 300 milijuna eura Cirila Zovka, povratnika iz Kanade, Frapa marina i drugi povezani projekti s njom 250 do 300 milijuna eura vlasnika Franje Pašalića, povratnika iz Njemačke. Mandić grupa je kupila zemljište i izgradila više od 500 kuća u kanadskom stilu. Tu je i gospodin Topić iz Australije. Gospodin Jujnović iz Novog Zelanda kupio je tvrtku koja je imala 50 radnika, a sada ih ima 250. Čuli smo izlaganja mladih stručnjaka koji su rođeni izvan Hrvatske, a koji rade na odgovornim položajima u iseljeništvu i htjeli bi pomoći Hrvatskoj.

Primjeri ovih hrvatskih povratnika i njihova ostvarenja u domovini nameću nam pitanje zašto se nije vratio veći broj hrvatskih iseljenika poput njih ili još bolje pitanje zašto Ured predsjednika RH, kao i resorna vladina ministarstva ne iskoriste

uspjehe ovih poslovnih ljudi i na njihovim primjerima privuku nove potencijale povratnika iz iseljeništva.

Na žalost, umjesto ovakvog načina razmišljanja hrvatska stvarnost je drukčija. Koliko ste puta mogli pročitati pozitivne članke i reportaže o uspjesima ovih ljudi u dnevnim novinama? Malo ili skoro ništa. Pitam se zašto su svi

naši dosadašnji ulagači imali velikih i nepotrebnih problema, koji su nezamislivi u zapadno-demokratskim državama? Danas želim ponovno postaviti pitanje kome i zašto smeta čvrsta, a iznad svega institucionalna povezanost iseljene Hrvatske i domovine?

Mislite li da hrvatski iseljenici u jednome dijelu hrvat-

skog društva imaju negativan imidž i protivnike?

Je li to zbog ideološke zasljepljenosti tog dijela hrvatske javnosti i političkih elita koje još imaju mišljenje da je za RH pogubno surađivati s njezinim iseljenicima, u kojem i dan danas po njihovu mišljenju glavnu riju imaju pripadnici ekstremne političke emigracije?

Mišljenja sam da osim određenog broja političara u Hrvatskoj, koji predstavljaju protuhrvatsko stajalište, koji hrvatske iseljenike i dalje doživljavaju kao antidržavne neprijatelje, da su veliki protivnici masovnog povratka hrvatskih iseljenika razni hrvatski tajkuni. Oni su međudesetih godina, te su na lukav i sustavan način onemogućavali povratak hrvatskih iseljenika. S pravom su osjetili opasnost, ugroženost i strah da će u slučaju velikog povratka hrvatskih iseljenika, koji bi sa svojim kapitalom i znanjem, poslovnim vezama u svijetu, u demokratskom ozračju, u najmanju ruku pravno konkurirati i ozbiljno ugroziti njihov monopol. I danas više nego ikada prije u posljednjih deset godina kada se Hrvatska nalazi pred ulaznim vratima europske zajednice, Hrvatskoj su potrebni njezini iseljenici. Da bi se to ostvarilo treba osmisliti nacionalnu strategiju prema hrvatskim iseljenicima. U

izgradnji te strategije trebaju biti uključeni stručnjaci, ekonomisti, znanstvenici, a iznad svega hrvatski iseljenici iz čitavog svijeta.

Želite li se vratiti u Hrvatsku?

Što se ono kaže, ja sam stvarno Bogu inat učinio, ja se vraćam u Hrvatsku. Za nekoliko godina sigurno se vraćam u jedinu domovinu Hrvatsku. Ovdje želim uživati, a ne raditi. Kamen mi je drag i što sam stariji, sve mi je draži. Najvjerovatnije ću se vratiti na svoj kamen.

Koja bi bila Vaša poruka Hrvatima u svijetu?

Bez obzira na naše iskustvo, bez obzira na sve što se događalo ili događa u Hrvatskoj, ne smijemo gubiti vjeru u domovinu pradjedova koji su možda teže i gore živjeli nego mi danas. Trebali bismo se vratiti u Hrvatsku. Trebamo se vratiti prije dok ne dođu oni drugi i u njoj naprave industrijski turizam, dok je nisu rasprodali. Moja najveća briga i želja je da se Hrvatska toliko ne rasprodaje.

ZLATKO SUDAC SE NAKON DUŽEG VREMENA VRATIO U JAVNOST, I U NÜRNBERGU ODRŽAO TRODNEVNO DRUŽENJE S VJERNICIMA

Treba se moliti, pasti na koljena i zavapiti Boga

Zoran Paškov

„Bez obzira na sve što mi se događa ostajem vjeran i poslušan crkvi“

Nakon dužeg izbjivanja, velečasni Zlatko Sudac opet je stigao u Njemačku, među svoje poklonike koji su ga dočekali s oduševljenjem. Nürnberska crkva je tijekom trodnevne duhovne obnove bila ispunjena do posljednjeg mjesta. Sudčevi obožavatelji stigli su iz svih krajeva Njemačke, a i iz drugih europskih zemalja u kojima žive Hrvati.

Dvije godine Sudca nije bilo među njima, zapravo ga nije bilo ni u javnosti. Njegovi duhovni seminari su preki-

nuti, dom u Betaniji na Krku, gdje je okupljao sljedbenike i vodio seminare, likvidiran je, a sam velečasni se povukao gotovo u anonimnost, nije ga bilo u javnosti.

Karizmatika i čovjeka koji liječi duše i približava ljude Crkvi i Gospodinu tijekom duhovne obnove u Nürnbergu kao da je zaboljela vlastita duša. Vidjevši ispred sebe, kako je kazao, toliko mnoštvo sretnih ljudi koji kliču Isusu, nije mogao izdržati a da se ne osvrne na svoje rane.

„Velečasni pomozite!“
– Već dvije godine ne dopuštaju mi održavanje seminara. Moram vam kazati: teško onima koji ne provode volju

Duha Svetoga i ne dopuštaju održavanje ovakvih duhovnih obnova, na kojima se pomaže potrebitima i napuštenima. Ne bih se želio naći u njihovoj koži pred Gospodinom.

Bez obzira na sve što mi se događa, čvrsto ostajem vjeran i poslušan Crkvi i ljubljenu Boga. Ovo vam kažem pa makar mi bila zadnja propovijed – energično je izrekao velečasni Sudac, zadobivši bučno pljesak brojnih hrvatskih vjernika, koji nisu skrivali svoju radost i oduševljenje što ga konačno vide u svojoj sredini, a mnogi su mu prilazili i na koljenima sa svojim bolima i vapajem: Velečasni, pomozite!

Dok su ga jedni molili za ozdravljenje djeteta koje umire od raka, drugi su neutješni plakali zbog smrti supružnika, treći zbog ubojstva nedužnih, a četvrti, shrvani obiteljskim tragedijama, nisu mogli zaustaviti suze.

Među vjernicima se komentiralo kako je velika i jaka duša i srce Zlatka Sudca kad može tako strpljivo slušati sve ove ljudske patnje. A on je svoju trodnevnu duhovnu obnovu započeo osvrtnom na sve one kojima se danas nanosi velika nepravda, one koji su opterećeni i koji su teško bolesni.

– Gospodin je taj koji oslobađa. On liječi i zacjeljuje rane. Često se stvara kriva Božja slika s kojom vas žele opteretiti, jer se Gospodina prikazuje kao onoga koji optužuje i kažnjava – kazivao je Sudac.

– Od prve do zadnje riječi Svetoga pisma nigdje ne vidim Boga koji optužuje, koji daje terete čovjeku na leđa, nego vidim suprotno. Vidim Isusa koji je milosrdan, koji oprašta i svjedoči svoje veliko čovjekoljublje. I mene su od mojih prvih dana do danas pokušavali držati u nekom strahu od Boga, i to ljudi koji u svom životu Boga

nisu upoznali, pa druge s njime plaše.

Simboli na čelima
Želim da na ovom duhovnom seminaru upoznate Boga koji vas voli. Treba moliti, pasti na koljena, iskreno zavapiti Gospodina, ne skrivati svoje grijeh, živjeti otvorena srca. Morate oprostiti, moliti za svoje oslobođenje, znati oprostiti svome bližnjemu njegove grijeh – upućivao je vjernike vlč. Sudac, posebno se prisjetivši napuštenih i zaboravljenih hrvatskih branitelja koji su prisiljeni dizati ruku na sebe i kojima je pomoć danas potrebitija nego ikada.

Sudac se prisjetio i svojih rana.

– Kada su ispitivali moje rane, onda su stavili i zapažanje kako je moguće da su nastale od moje vlastite psihe, na što sam im kazao: O, kakve bi onda sve rane nastale i obilježja nastala na tijelima svih onih koji su godinama bili psihički urojeni u razne ideologije. Koji bi simboli izrasli na njihovu čelu – kazao je vlč. Sudac.

„Veliki fenomen Crkve“
Goran Rozić je na duhovnu obnovu stigao iz udaljenog Ludwigshafena i nije skrivao svoje zadovoljstvo.

– Velečasni Sudac je veliki

fenomen naše Crkve, koji svojom jednostavnošću osvaja ljude, propovijeda Božju riječ i ozdravlja ih. O tome svjedoče tisuće obraćenih koji su stigli u okrilje Crkve i on ih Crkvi svakodnevno približava ljubavlju. Vraća naše obitelji vjeri otaca, a to što ga zabranjuju još više ga čini svetim, jer i sveci su kroz povijest proživljavali slične epizode zabranjivanja, omalovažavanja, da bi na kraju bili uzdignuti, poput našeg kardinala Stepina.

On s ljubavlju nosi svoj križ i rane, i mi za njega molimo – kaže nam Rozić. Više nego oduševljena Sudčevim seminarom bila je i Olga Biščanić, koja je na obnovu

u Nürnberg stigla iz 200 kilometara udaljenog Frankfurta.

– Ovo je zaista nešto prekrasno za doživjeti. Velečasni Sudac je pun ljubavi, vjere i nade. Ne mogu razumjeti da ima onih u Hrvatskoj koji ga već pune dvije godine zabranjuju i ometaju u radu. To je neshvatljivo kada se ima na umu činjenica koliko je vlč. Sudac do sada pomogao potrebitima, mnoge ozdravio i kada je službena medicina od njih digla ruke. I ova duhovna obnova i krcata Crkva najbolje govori o potrebi za vjerom i karizmatikom – rekla nam je Olga Biščanić.

„Velečasni je probudio moju kćerku iz kome“

Mladi hrvatski pjevač iz iseljenštva Robert Čolina na ovom je seminaru osobno prvi put upoznao vlč. Sudca. – Spojila nas je nesreća koja se dogodila mojoj kćerki, koja je došla u Darmstadt da poslaše nam kronicu i molio je duže vrijeme bila u koma

i molili smo svi skupa Boga za njezino ozdravljenje. Zbog hvalni smo velečasnome Sudcu koji nam je prvi sa svojom molitvom priskočio u pomoć, poslao nam kronicu i molio je duže vrijeme bila u koma

bolje, probudila se iz kome, sretni smo, vjerujemo da će potpuno ozdraviti – kaže optimistično mladi pjevač, koji je došao iz Darmstadta pozdraviti poznatog svećenika. (slobodnadalmacija.hr)

HDZOGRANAK Stjepan Radić
BERLINIzađite na izbore 3. i 4. prosinca,
ispunite svoju građansku dužnost i
glasujte za demokratsku Hrvatsku!

MARASKA

Maraska Zadar

Jeste li punoljetni? Uživajte odgovorno.

WEIN-IMPORT DALMACIJA
Laubenhof 5, D-45326 Essen, T. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52, D-50674 Köln, T. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

TRIVO - IMPORT
Flottenstr. 57, D-13407 Berlin-Reinickendorf
T. +49 (0)30 417 18 551, T. +49 (0)30 417 18 552
F. +49 (0)30 417 20 366, www.trivo-import.de

**Vaš cilj
je naš put!**Za Vas pišemo press obavijesti i članke
izrađujemo web stranice
organiziramo koncerte i eventove
prevodimo njemački-hrvatski
nudimo usluge tiskanja u Hrvatskoj.

Kontaktirajte nas!

Agencija
mediaZZZ
Tel 06151 / 50 11 224 • Fax 06151 / 50 11 225
info@mediazzz.com • www.mediazzz.com

ŽELJKO ŠIMIĆ, JEDAN JE OD NAJPOZNATIJIH GUSLAČA U BIH

Profesor matematike Bandića opjevao u narodnom desetercu

Mirela Tučić, DL

GRUDE – “Gusle moje od javora suva, vas je Hrvat vjekovima čuva”, stihovi su koje često na svom repertoaru ima jedan od najpoznatiji guslača iz Hercegovine, pa i šire. Njegovo ime je Željko Šimić. Trenutačno živi u Alagovcima kod Gruda.

O svojim počecima sviranja na guslama Šimić kaže da su ga gusle zainteresirale još od malih nogu, a guslarsku vještinu je najprije učio od jednog starca koji je jedini na ovim područjima svirao gusle, pa je i tada dvanaestogodišnji Željko zajedno s prijateljem iz znatiželje često dolazio kod njega i slušao ga kako svira. “U želji da ga netko naslijedi, nagovarao nas je da i mi guslamo. Bilo nas je mnogo, a on je na kraju rekao da svi ostave gusle, a samo ja da nastavim. Nije ni znao koliki sam ja, jer je bio slijep, ali je valjda osjetio da imam dara. Tako da sam ja bio taj koji je odabran da ga naslijedi, ali nisam imao gusle, pa sam rabio njegove”, prisje-

ća se Željko svojih početaka sviranja na ovom nekada najpopularnijem narodnom instrumentu.

Gusla od malih nogu

Ističe da se profesionalno time počeo baviti davne 1967., kada je snimio i svoju prvu ploču u Jugotonu, tada najvećoj diskografskoj kući na prostoru bivše Jugoslavije. Kaže da mu je to bila, a i danas je njegova najdraža pjesma posvećena hajduku Andriji Šimiću koji je kao i on rođen upravo u Alagovcu. Od tada, svake godine je izlazila po jedna njegova ploča, a do danas je snimio više od stotinu nosača zvuka.

“U to se vrijeme bilo jako teško probiti, trebao si biti dobar guslač da bi snimio ploču u takvoj jednoj diskografskoj kući. Za privatno snimanje nisam imao uvjete, jer se mnogo moralo uložiti. Primjerice, moja plaća tada je bila 70 tisuća dinara, a da snimiš ploču privatno, trebao ti je milijun i pol dinara. A, nisi mogao snimiti manje od tisuću komada”, pojašnjava nam Željko pokazujući nam jedan od njegovih

najnovijih CD-ova posvećenih Milanu Bandiću, zagrebačkom gradonačelniku o kojem je Šimić spjevao i ep “Životni put Milana Bandića”. Za vrijeme utrke za predsjednika Hrvatske 2010., gdje je god podijeljen ovaj CD, Bandić je, kaže nam Šimić, odnio većinu glasova. Naš nam sugovornik nadalje otkriva da je najviše pjesama izdao za vrijeme zadnjeg rata kada je prateći ratišta opisao sve bojeve kroz koje su prolazili hrvatski vojnici. A njegova prva pjesma iz tog vremena bila je o dolasku na vlast Franje Tuđmana, prvog hrvatskog predsjednika.

Guslača ima, ali ne i slušatelja

Uspoređujući današnje guslače s opisima guslača iz bliže i dalje prošlosti mogu se primijetiti novine koje donosi svaka nova generacija. Željko misli da bi se na guslama trebalo svirati samo događaji vezani uz tragedije i ratove. Međutim, vremena se mijenjaju, pa se danas snima svašta.

“Danas se puno toga promijenilo, gusle se više ne slušaju kao prije, mnogi mladi danas ne vole melodiju koju stvaraju gusle, pa ja često znam reći da će gusle izumrijeti, no ne daju mi to govoriti. Ipak, nađe se ponetko tko je zainteresiran za to i od onih mladih. Tako da će možda još biti poneki guslač, ali ne i slušatelj”, kaže Željko. Gusle na kojima Željko trenutačno svira koštaju oko tisuću maraka. One su izrađene specijalno za njega u Sarajevu davne 1985., od javora su i od tog drveta je, kaže on, najbolje praviti gusle. Na njima je ugraviran Mijat Tomić i kralj Tomislav, prvi hrvatski kralj.

“Moje pjesme imaju po 300 stihova, a pjevaju se do 45 minuta. Sve pjesme uglavnom pišem sam, a inspiraciju pronalazim u prošlosti, u ratovima i tragedijama. Pjesme “Smrt Gojka Šuška” i “Smrt Mate Bobana” nema tko nije slušao. Svijet me zna i prepoznaje i mene i moje stihove tako da ja i nemam baš velike konkurencije bez obzira što je danas mnogo guslača”, kaže ovaj grudski guslač napominjući da danas najčešće gusli za svoju dušu. Ponekad ga Hrvati iseljenici pozovu u Austriju ili Njemačku da im dode guslati, a on im se svaki put rado odazove.

Zahvaljujući epu “Životni put Milana Bandića”, čiji je autor upravo Šimić, Milan Bandić, je i službeno postao legenda.

**ŽIVOTNI PUT
MILANA
BANDIĆA**

Gusli i pjeva: Željko Šimić
Snimio: Tomo Matković

HODOČAŠĆE HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE IZ HAMBURGA U SVETU ZEMLJU

Obišli mjesta na kojima je bio Isus

Miljenko Ružić

Prošla su dva tisućljeća od događaja koji je obilježio početak naše kršćanske ere, naviještenja anđela Gabriela Blaženoj Djevici Mariji.

Od tada mnogobrojni vjernici hodočaste u Svetu Zemlju, u mjesta i svetišta u kojima je boravio i propovijedao Isus sa svojim učenicima.

Iz Tel Aviva preko Hajfe prema Genezaretskom jezeru i dalje hodočastili su i vjernici Hrvatske katoličke misije

je Hamburg i Braunschweig sa župnikom p. Mirkom Jagnjićem i s. Janjom Martinović, od 10. do 17. listopada.

Hajfa leži na obroncima gore Karmel u čijem se podnožju nalazi poznata luka, Bahajski vrtovi i crkva Stela Maris. U Bahajskim vrtovima se nalazi hram u kojem je sahranjen Bab, Persijanac, značajna ličnost za Bahaje, koji je najavio dolazak proroka Bahaule, i koji je, prema Genezaretskom jezeru i dalje hodočastili su i vjernici Hrvatske katoličke misije

je jedinstvo Boga i bratstvo među ljudima. U crkvi „Stela Maris“ – Morska zvijezda, koja je podignuta nad špiljom proroka Ilije i Eliše, služila se prva sv. misa.

Nakon vožnje lađom po Genezaretskom jezeru hodočasnici su posjetili Kafarnaum i Tabghu. Za Isusova života, Kafarnaum je bio imućno židovsko naselje. Tu je Isus prvi put susreo svoje učenike Petra, Andriju, Ivana i Matiju, ribare s Genezaretskog jezera. U Kafarnaumu se nalazi crkva i spomenik sv.

Petru. U Tabghi se dogodilo čudo umnoženja kruha i riba. Stol na kojemu se dogodilo čudo služi danas kao oltar manje crkve koja datira iz četvrtog stoljeća.

Nazaret je smješten u dolini južne Galileje. Nad gradom dominira bazilika Naviještenja, podignuta 1969. godine. Na vrhu gore Blaženstva, iznad Genezaretskog jezera, nalazi se crkva osmerostranog oblika, nosi osam blagoslova uklesanih u osam zidova. Na podnom su mozaiku prikazane

čovjekove vrline spomenute u Evanđelju po Mateju. Sa 660 m visoke gore Tabor pruža se veličanstven pogled na doline donje Galileje. Bazilika „Preobraženja“ je sagrađena 1924. godine u rimsko-sirijskom stilu. U središnjem je dijelu fascinantan podni mozaik koji predstavlja Isusovo preobraženje. U bazilici se nalaze kapele u čast Mojsiju i Iliji.

Niti jedna druga gora nema toliki značaj kao Maslinska gora, gdje je Isus proveo svoje posljednje dane

Iz Tel Aviva preko Hajfe prema Genezaretskom jezeru i dalje hodočastili su i vjernici Hrvatske katoličke misije Hamburg i Braunschweig sa župnikom p. Mirkom Jagnjićem i s. Janjom Martinović, od 10. do 17. listopada.

pred ulazak u Jeruzalem. U samom podnožju gore leži Getsemanski vrt. Vrt je dobio ime po maslinama i njihovom ulju: Gat – šamna, što na Aramejskom jeziku znači – preša za masline. U crkvi Pater Noster „Oče naš“ nalaze se pločice sa molitvom Gospodnjom - na više od 60 jezika. Bazilika Agonije, poznata je pod imenom crkva svih naroda.

U Crkvi Marijinog Groba nalazi se kriptična Blažene Djevice Marije, odakle je njezino tijelo uzneseno na nebo. Rascjepi među kamenim blokovima Zida plača su puni papirića s molitvama vjernika. Hodočasnici sa sjevera Njemačke su posjetili i „Li-

tostrotos“ – Pločnik, hebrejski Gabata u podzemnoj dvorani samostana Sestara Siona, crkvu sv. Ane i baziliku Rođenja Isusova u Betlehemu. Ova crkva je značajna mnogim zajednicama i podijeljena je među katoličkom, grko-pravoslavnom te armenskom crkvom. Crkva Pohoda Marijina podignuta je na mjestu Elizabetinog i Zaharijinog doma u Ein Karem.

Hodočasnici su posjetili i „Kupolu nad stijenom“, džamiju „Al Aksa“, utvrde staroga grada, Zlatna vrata, goru Sion, i molili „Viom Dolorosom“ – Križnom putu. Ovdje su podignute tri različite građevine: okrugla crkva zvana „Anastasis“, veličanstvena bazilika zvana Martinijum, te u prostoru među ove dvije crkve, oltar zvani Golgota – Kalvarija, koji označava mjesto Isusova raspeća. Sveti Grob, najsvetije mjesto kršćanstva, leži u unutrašnjosti bogato dekorirane rotunde. Grob je pokriven mramornom pločom a zidovi iznad njega su ukrašeni slikama koje prikazuju uskrsnuće. Iznad Groba neprekidno svijetle 42 uljane svjetiljke, po 13 od svake kongregacije: Katolika, Grka, Armenaca, te 4 svjetiljke koptске crkve.

SUSRET: MARIO PERIĆ, ČLAN UPRAVE COMMERZBANK

Najbolje odluke donose vjernici

Mate Krajina

Izvor: Glas Koncila

U središtu Stuttgarta, uz glavni trg Schlossplatz nalazi se u prekrasnom zdanju sjedište "Commerzbank" za pokrajinu Baden-Württemberg. To je najjača njemačka banka, s više od dvanaest milijuna privatnih klijenata. Jedan od čelnih ljudi te banke, član uprave je i mladi Hrvat Mario Perić. U njegovoj ingerenciji je golemi kapital, a vodi tim od 40 direktora.

„Rodem sam 4. lipnja 1977. ovdje u Stuttgartu od oca Kreše i majke Ljubice koji su u Njemačku došli iz Hercegovine, malog mjesta Tihaljina. Ovdje sam pohađao osnovnu i srednju školu, izabirući već s 15 godina stručno pripremanje za bankarsko zanimanje. Započeo sam studij na Ekonomskom fakultetu u Stuttgartu gdje sam bio tri godine, onda godinu u Frankfurtu. Nakon studija nastavio sam sa specijalizacijom za sektor vrijednosnih papira i 2000. godine postao specijalist za tu vrstu poslovanja i za rad s bogatijim klijentima. Toga časa stupio sam u dubine bankarstva i postao savjetnik za ulaganja. Posao sam radio predano i odgovorno. To su primijetili klijenti banke, ali i naša uprava. Nitko me nije pitao tko sam, nego su gledali i analizirali moj rad. Nakon pet godina postao sam jedan od najuspješnijih savjetnika. Uprava mi je ponudila daljnja školovanja, a nakon toga mjesto člana uprave "Commerzbank". Riječ je o banci koja broji više od 1.300 filijala po Njemačkoj, s više od dvanaest milijuna privatnih klijenata. Banka je jaka u Zapadnoj i Istočnoj Europi. Zbog privatnih

klijenata je najveća njemačka banka i na strateškoj razini jedna od najvažnijih banaka čitave Europe.”

Upitan tko mu je pomogao u usponu, rekao je: "Svatko tko je spreman odgovorno raditi može uspjeti. Njemačka je zato u mojim očima izvrstan primjer. Ipak, određene poteškoće postoje. Najteže je kad se zbog mladosti sumnjivo gleda na stručnost. Neki jednostavno teško povjeruju da mlad čovjek može biti dostojan tako visokih zadaća. Očekuju iskusne ljude s više od pedeset godina. U mom slučaju rad i znanje bili su jedini kriterij. Nitko me nije pitao tko sam i odakle sam. Ovaj sustav ne podnosi nikakvu korupciju i nikakve laži. Zato je tako i uspješan, a njeguje se već stoljećima.”

Ponosan sam na hrvatske radnike

Na pitanje koliko mu vjera pomaže u svakodnevnom životu, Perić je nedvosmisleno kazao: "Ne mogu zamisliti život, ali ni posao bez vjere. Svako jutro u svome uredu prije posla izmolim krunicu Božanskog milosrđa i preporučim se Isusu Kristu i Gospi. Uz to, svako jutro čitam odlomak iz Svetoga pisma. Tu crpim savjete i snagu za predstojeći dan kako bih na kršćanski način mogao odgovoriti zahtjevnim zadaćama. Trudim se činiti isto i u vlastitoj obitelji. Zbog toga sa suprugom Kristinom (razdrom iz Širokog Brijega) i starijom kćerkicom Miom redovito molim. Kristina i njena obitelj (Musa) me jako podržavaju i bez njene snažne pomoći ne bi uspio. Matea je tek prohodala. Molitva i euharistija, vjera u Krista i nauk Crkve su mi najveća inspiracija. Da nema toga, čini mi se danas, ne bih se mogao

pokrenuti na posao. Često se sjetim i očevih savjeta kad mi je govorio: "Trudi se da kući i obitelji uvijek doneseš čiste ruke!" Eto, tako ja gledam na život...”

Na pitanje što radi u hrvatskoj katoličkoj zajednici, posvjedočio je: „Predsjednik sam i župnoga vijeća. Ništa mi nije teško učiniti za zajednicu. I nisam sam. Puno je mladih ljudi koji se oduševljeno uključuju u sva zbivanja. Ovdje stasali novi val mladih i sposobnih Hrvata. U banci je 15 zaposlenika Hrvata i jednom riječju, ponosan sam na njih. Daroviti su to ljudi, časnici i odgovorni. Niče čvrsta generacija dubokih kršćanskih korijena. Životno iskustvo stekli su kroz muke svojih roditelja gastarbajtera i postali jaki karakteri spremni na životnu borbu, na poslovnom i obiteljskom planu. Njuguje se tu onaj ponos, ono dostojanstvo koje samo naši ljudi mogu razumjeti.”

„Nedavno sam bio na trodnevnom seminaru bankovnih menadžera gdje je jedina zadaća razmišljati o samome sebi. Ponudili su nam upitnik s deset najvažnijih prioriteta u životu. Ja sam odredio svoje prioritete: na prvom mjestu mi je Bog, pa obitelj te posao. Ostalo je manje važno... No, u svakidašnjici je često drukčije. U tim sam trenucima nesretan. Pritisak je velik, pa čak ni na godišnjem odmoru ne mogu biti slobodan. Tom najvećem problemu sadašnjice pokušavam se suprotstaviti držeći svakodnevnu disciplinu. Na neko vrijeme u danu moram ukinuti i internet da se mogu odmoriti. Moram misliti i na vlastito zdravlje, jer rizici su preveliki. Svjestan sam da se svaki uspjeh mora platiti. Ipak, kad osjetim da Bogu nisam potreban na

ovom mjestu ili kad osjetim da u pitanje dolazi moja očinska uloga u obitelji, spreman sam se povući.”

Evandeoskim štivom tumačim i ekonomske probleme

Mnogi vjernici misle da je izražavanje vjerskih osjećaja na radnom mjestu zapreka, no ne i bankar Perić. „Svjedočenje vjere u svakodnevnom životu, a posebno na poslu, nije nikad mi bila zapreka. Naprotiv, to drugi prihvaćaju sa simpatijom. U najužem kabinu blizu mi je i jedan menadžer baptist. Redovito se molimo, a u blagovaonici se križamo prije jela. Postalo mi je jasno da su kroz javno svjedočenje vjere kušnje manje. Kad se u jednom velikom i odgovornom pogonu otvoreno pozicioniram kao kršćanin, automatski sam zaštićen od mnogih niskih neugodnosti. Na taj način pokazujem da postoje vrednote i izvan ekonomije. Iskazujem svoju otvorenost i radnici mi dolaze s najpovjerljivijim problemima, jer su svjesni da ih neću gledati kao stroj, nego kao osobu koju Isus ljubi. Otvorenost u stavovima je nužnost, jer ljudi unaprijed znaju s kim imaju posla. Samo se tako stvara ono najbitnije, a to je povjerenje. Kad smo imali financijsku krizu, mnogi su shvatili da je to u biti bila kriza povjerenja. Zato, vjeru ne tajim.

Mlada i odgovorna Hrvatska treba Europi

Mladima u Hrvatskoj poručio je da „upru oči prema Presvetom Trojstvu, neka se otvore milosti Božjoj čineći ono što na što ih Duh Sveti nadahnjuje. Tradicija i običaji koji sputavaju moraju se prevladati, jer često imaginarni i nerazboriti argumenti priječće napredak. Strah od novosti života valja pobijediti kreacijom i spremnošću na služenje u konkretnim okolnostima, po savjesti i vlastitom nadahnuću. Valja izbjegavati mržnju i neodgovorno etiketiranje. Naši mladi trebaju naučiti oporiti vlastitom narodu i onima koji su mu zagorčali sudbinu. Nije dobro ni na koga se srditi. Neka iskoriste svoje vrijeme, jer pozvani su činiti novu Hrvatsku bogatu kršćanskim vrednotama. U tom procesu nema i ne smije biti mjesta sebičnosti, korupciji i laži. Bog svima daje znanje, a kad ga molimo, dat će nam i mudrost. Pod okriljem Duha Svetoga niknut će nova generacija nositelja društva, pa čak i ona internacionalnog značaja. Kriza se mora iskoristiti za novi početak, za nešto novo što će obnavljati nas i druge oko nas. Čvrsti karakteri potrebni su i Europi. Jedna mlada i odgovorna Hrvatska treba Europi, poručio nam je za svoga boravka i papa Benedikt XVI. Naši studenti, naši intelektualci su među najobrazovanijima na svijetu. Znanja koja posjeduju su velika, ali valja poraditi na praksi specijalizacije, na praksi uskog stručnog usavršavanja. U veliki svijet valja ponijeti ono čime smo mi bogati. Samo Stuttgart s okruženjem je po ekonomskoj moći nekolicinu puta jači od naše hrvatske države. Čime taj moćni svijet, uz potrebna znanja i stručnost, možete impresionirati? Ponavljam: samo vjerom, karakterom, dobrotom duše i čistoćom ruku. I ne bojte se, s Bogom se sve može” - zaključio je Perić.

Izlet ministranata, čitača i članova župskog vijeća u Bremen

Na cjelodnevni izlet u Bremen uputili su se čitači, ministranti i članovi Pastoralnog vijeća Hrvatske katoličke misi-

je Hannover u pratnji župljana, te pod vodstvom p. Anastazija Perice Petrića, voditelja Misijske. Izletnici su prošetalu gradom,

posjetili i upoznali se s njegovim znamenitostima, a veliki dio vremena i nezaboravne trenutke proveli su u Aquari-

umu-Atlanticumu, uživajući u miru i tišini, i čarima podvodnog biljnog i životinjskog svijeta. Izlet je poklonjen kao

nagrada i znak zahvalnosti za služenje, ustrajnost i požrtvornost kod oltara i pomoć u misiji. (Marijan Anđić)

NIZOZEMSKA

Boris Plavčić istrčao "Heemstede Loop"

U gradiću Heemstede, 30-ak kilometara udaljenom od Amsterdama, 16. listopada održana je tradicionalna utrka "Heemstede Loop". Među 500-tinjak sudionika finalne utrke na 10 km, bio je i Boris Plavčić, bogoslov

iz Rotterdama. Po sunčanom vremenu Boris je zauzeo izvrsno 23. mjesto s rezultatom 40:24, na oduševljenje navijača koji su ga došli podržati.

Osim sportskog, Borisovo trčanje imalo je i humanitar-

ni karakter. Preko službene stranice Hrvatske katoličke misije „Sv. Nikola Tavelić“ u Nizozemskoj, www.tavelic.nl i društvene mreže Facebook, za svaku minutu koju je Boris istrčao ispod 50 minuta, oni koji su odlučili dati

podršku ovom događaju donirao će 1 euro. Sav prihod ove akcije namijenjen je Hrvatskoj bolnici „Dr. fra Mato Nikolić“ u Novoj Bili (Srednja Bosna). Čestitamo Borisu na ovom hvale vrijednom pothvatu. (Ivan Zelić)

HiT 1 / E- tečaj hrvatskoga kao drugog jezika

Hrvatska matica iseljenika, Sveučilište u Zagrebu i Sveučilišni računski centar SRCE organiziraju u prvoj polovici 2012. godine čak dva e-tečaja hrvatskoga jezika za početnu razinu učenja. Tečajevi su namijenjeni osobama koje hrvatski jezik ne znaju ili znaju samo osnove hrvatskoga. Obavijesti: http://www.matis.hr/projekti_opsirnije.php?id=59
ZIMSKI HiT-1: 16. siječnja - 8. travnja 2012.
PROLJETNI HiT-1: 2. travnja - 24. lipnja 2012. (L.K. Šimić)

Održan kartaški turnir u Calw-u

Hrvatska kulturna zajednica Calw organizirala je u subotu 15. listopada, već tradicionalno, turnir u popularnoj kartaškoj igri belotu. Zaljubljenici u belu nisu žalili prijedene kilometre, pristigli su Hrvati s područja cijelog Baden-Württemberga. Natjecanje se odvijalo u parovima, bilo je dobre igre, zabave i smijeha. U polufinalnim „borbama“ borilo se do zadnjeg štiha, a pobjedu je na kraju odnio bračni par Slatin-ski osvojivši novčanu nagradu od 200 €. (Marija Barić)

Na prvom mjestu mi je Bog, pa obitelj te posao

„Sretan sam“, kazao je dalje, „što u svemu osjećamo potporu Crkve, naših svećenika koji ovdje djeluju. To je prava sreća i blagoslov za nas iseljenike, jer samo uz Crkvu možemo očuvati vjeru, ali i korijene našega hrvatstva. Samo Crkva ima naše povjerenje. U njezinom okrilju pokušat ćemo i organiziranije djelovati, posebno povezujući mlade intelektualce ovdje, u domovini i svuda po svijetu. Treba nam Božji blagoslov, jer bez toga svi klubovi, pa čak i dobre ideje će propasti. Povezanost je nužna i to se ne uči na fakultetu. Najbolje odluke donose vjernici, jer njihova odluka ne može biti uvijek samo ekonomska, nego duhovna i humana. Bilo bi lijepo umrežiti intelektualce koji imaju slične odgovornosti, ali još važnije i slične ideale. Svijet sve manje trpi silnike. Traže se ponizni i slobodni ljudi otvoreni Duhu Svetomu.”

Miljenko Ružić

HAMBURG

Obilježen Dan sjećanja na žrtve Vukovara i Škabrnje

Dolaskom jeseni naviru sjećanja na žrtve Vukovara 1991., prisjećamo se svih poginulih, preminulih i nestalih civila i branitelja Domovinskog rata.

Pred samu 20. obljetnicu pada grada heroja Vukovara, 18. studenog, u organizaciji koordinacije HDZ-a za sje-

vernu Njemačku na čelu sa predsjednikom Božidarom Trčak, obilježen je Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata u Hamburgu.

U crkvi sv. Marije održana je svečana sv. misa zadušnica koju je predvodio p. Mirko Jagnjić u zajedništvu sa kapelanom Markom Bijelićem.

Više stotina vjernika odalo je počast žrtvama Vukovara i Škabrnje u Domovinskom ratu molitvom i paljenjem svijeća.

Počast je odalo i izaslanstvo diplomatskog predstavnika iz Berlina i Hamburga na čelu sa veleposlanikom dr. Mirom Kovačem i general-

nim konzulom Slavkom Novokmetom, članovi HDZ Odbora "Stjepan Radić" iz Berlina: Krešo Urban, Daniel Glunčić, Ante Šolić i Ivo Laković, te dr. Ivan Bagarić, zastupnik u Hrvatskom saboru. Svi su oni, u emotivnom obraćanju vjernicima podsjetili na tragičan dan

prije 20. godina, te da se ovakvo nešto ne smije više nikada i nigdje ponoviti. Svečano misno slavlje je uvečao crkveni zbor "Ave Marija" pod vodstvom s. Jasne Matić.

Održan je i prigodan program na kojem su nastupili folkloristi HKD Napredak iz Hamburga. (ms)

Rechtsanwalt – Odvjetnik Advokat Josip Milicevic

Mitglied der Deutsch -
Kroatischen Juristenvereinigung

Berckhusenstraße 19

30625 Hannover

Tel.: 0511 - 56 807 124

Fax: 0511 - 56 807 122

www.kanzlei-milicevic.de

E-Mail: josip@kanzlei-milicevic.de

Wein-Import DABRO

Groß-und Einzelhandelsimporte von Weinen
Spirituosen, Lebensmittel aus Kroatien
Gastronomieservice
Anka und Marko Dabro

Sternstrasse 67
20357 Hamburg
Telefon 040 / 4 39 58 45
Telefax 040 / 4 39 17 06

Rechtsanwalt Tomislav Čosić

Eschersheimer Landstraße 1-3
60322 Frankfurt am Main

Tel.: +49(0)69-27293292

Fax: +49(0)69-27293290

kanzlei@rechtsanwalt-cosic.de

www.rechtsanwalt-cosic.de

VATROSLAV ZRNO

RECHTSANWALT

kanzlei@rechtsanwalt-zrno.de

www.rechtsanwalt-zrno.de

Beethovenplatz 1-3
60325 Frankfurt

tel: 069/ 36 60 30 26
fax: 069/36 60 30 27

HEBERLING UND KELLER RECHTSANWÄLTE

Rechtsanwalt Dr. Daniel Knok

-Hrvatsko / Njemačko pravo-

Tel. 0421 - 160 545

Fax. 0421 - 160 5466

eMail: knok@heberling-keller.de

www.heberling-keller.de

Heberling & Keller

Außer der Schleifmühle 65

28203 Bremen

Prvi put na jednome mjestu, u cijelosti, objavljeni su:

RAZGOVORI S VIDIJCIMA

Ivankom Ivanković-Elez, Mirjanom Dragičević-Soldo,
Jakovom Čolom, Marijom Pavlović-Lunetti,
Ivanom Dragičevićem i Vickom Ivanković-Mijatović

u knjizi:

MEĐUGORJE

*Svakom kupcu knjige
nakladnik daruje
medaljicu s likom
Kraljice mira!*

Autor: Krešimir Šego
Izdavač: Glas Koncila
14x20 cm; 256 str.
Uvez: tvrdi
Cijena: 90 kuna

NARUDŽBE: Glas Koncila • tel.: 01/ 4874 315 • faks: 01/ 4874 319
• e-narudžba: prodaja@glas-koncila.hr • knjizara.glas-koncila.hr

SELIDBE za HR i BiH BRZO I POVOLJNO M.I.A. transporti

Klarici 27 HR-10410 V. Gorica

tel/fax: 00385 1 6262585

mobitel: HR 00385 91 392 52 11

D 0049 160 401 70 62

Dr.med. Refmir Tadžić & Co.

Fachärzte für Allgemeinmedizin, Innere, Neuropsychiatrie
Homöopathie, Psychotherapie
Gesundheits- und Ernährungsberatung

Tel. 040 28006333
Fax. 040 28006335
dr.tadzic@t-online.de

Lange Reihe 14
20099 Hamburg

Sprechstunden:
Mo- Fr. 08:00 - 18:00

**Feinkost
aus Kroatien
& dem Balkan**

**GUDELJ
MARKET**

Öffnungszeiten:
**Mo - Fr von 10.00 - 13.00 Uhr
und 15.00 - 19.00 Uhr**
Sa von 10.00 - 16.00 Uhr durchgehend

**Frieda-Duensing-Weg 13
D-30165 Hannover**
Wir bieten Gastronomieservice an!

Nastava na hrvatskom jeziku

Kada više nitko nije vjerovao da će uspjeti, Hrvati iz Warendorfa postigli su ono što se smatralo nemogućim: od strane Kreis Warendorfa odobrena je nastava hrvatskoga jezika za djecu od prvog do sedmog razreda i to pod pokroviteljstvom njemačke države.

Kada se u dijaspori priča o zatvaranju hrvatskih škola, ovaj primjer pokazuje da postoji još uvijek dovoljno roditelja, baka i djedova koji su zainteresirani za šire obrazovanje svojih potomaka.

Ono što nije pošlo za rukom većim hrvatskim zajednicama uspjela je mala zajednica roditelja koja je pokrenula inicijativu za otvaranje hrvatske škole, nakon osobnog angažmana Marije Lomonte i Marcela Köckemanna koje su skupile dovoljan broj potpisa i angažirale se kod nadležnih organa.

Otvaranje škole ne bi bilo moguće da učiteljica Möllers nije pokazala zainteresiranost i spremnost prihvatiti još dodatnih nastavnih sati.

Na roditeljskom sastanku Möllers je kazala da je za djecu koja su odgojena dvojezično vrlo bitno da i svoj materinji jezik uče kao nastavni predmet. Izuzetnu važnost učenja materinjeg jezika istakla je i direktorica škole Veronika Hofmeister, te naglasila da djeca koja uz njemački jezik uče i svoj materinji jezik imaju veće šanse efektivno učiti i druge strane jezike.

Nastava će se održavati četvrtkom od 14,15 do 16,30 sati u prostorijama Overbergschule u Warendorfu koju će voditi Irena Möllers. Svi zainteresirani roditelji mogu još uvijek prijaviti svoju djecu na broj telefona 0251 / 5119 – 02 (im).

Weinimport Croatia

Groß- und Einzelhandel
Import von Weinen, Spirituosen und Lebensmitteln aus Kroatien
Gastronomieservice

Öffnungszeiten:
Mo.- Fr. 9.00 - 18.30 Uhr
Sa. 9.00 - 15.30 Uhr
Inh.: Matić

Hammerbrookstr. 84
20097 Hamburg
fon/fax: 040 - 236 88 391
mobil: 0173 - 214 53 70
www.weinimport-croatia.de

Daniel Konta
Rechtsanwalt

VILBELER STR. 31
60313 FRANKFURT AM MAIN
TEL.: 069/ 25752720
FAX: 069/ 25753975

EMAIL:
KANZLEI@RECHTSANWALT-KONTA.DE
WWW.RECHTSANWALT-KONTA.DE

PIROVAC, ATRAKTIVNA KUĆA

sa lijepim apartmanima. Još jedan apartman slobodan, na katu desno. Uz apartman na katu pripada i potkrovlje, ukupno 5 soba, dvije kupaoalice, balkon. Apartmani su potpuno dovršeni, useljivi u listopadu ove godine, upravo se dovršava okoliš. Kuća se nalazi 300 m od plaže, cijena povoljna.

Tel.: 00385-(0)91 383 -5237
0049-(0) 7433 – 23711
www.pirovac.at

HOTEL NIKOLA
i odmor vaših snova

Sve informacije kod:
Lenox commerce d.o.o.
HR - 22211 Vodice
Lasan Ante Kabalera 51
tel (agencija, hotel)
+385 (0)22 311 050
telefax (agencija, hotel)
+385 (0)22 311 055
e-mail:info@lenox-vodice.hr
www.lenox-vodice.hr

MLADI ODVJETNIČKI TIM
Zajednički odvjetnički ured

Tihomir Volić & Nataša Ružička

Uredi se nalaze u sljedećim gradovima:
VIROVITICA-Trg bana J. Jelačića 17, **tel. 00385-33725030**
GAREŠNICA-V. Nazora 15a, **tel. 00385-43445005**
e-mail: tihomir.volic@bj.t-com.hr
mob. 00385-98785192, fax. 00385-33727030

Pružamo svu potrebnu pravnu pomoć različitih pravnih područja na teritoriju čitave Republike Hrvatske
Obratite nam se s povjerenjem !

Gasthof in der Ftu

Fam. Ledic
Josef-Jägerhuberstr. 15
82319 Starnberg
Tel.: 08151 12550
www.gasthofinderau.de

Novo naselje u samom srcu Vodica!

PRODAJA STANOVA:
Tel. +385 (0)22 440 170
Mob. +385 (0)98 266 140
+385 (0)91 440 1750
minigradnja@si-t-com.hr
abakovic1@gmail.com

INVESTITOR:
MINIGRADNJA d.o.o.
– Naselje Sunčani vrtovi
Put Gaćezeza 7, 22211 Vodice
Tel. +385 (0)22 440 170
Fax. +385(0)22 440 175

1. DOK BIRAČE NE UPOZNA MO SA SVIM ŠTO JE POTPISANO U PRETPRISTUPNIM PREGOVORIMA RH S EU – ZAUSTAVLJAMO DALJNIJ PROCES U LASKA U EU! O BILO KAKVIM INTEGRACIJAMA ODLUČIVAT ĆE DVOTREĆINSKA VEĆINA PUNOLJETNIH HRVATSKIH DRŽAVLJANA!
2. SUKOB I PODJELE IZ BLIŽE I DALJE POVJESTI OSTAVLJAMO POJVESNIČARIMA I ZNANOSTI, A MI GRADIMO NOVO HRVATSKO ZAJEDNIŠTVO. ZATO JE POTREBNO PROVESTI BEZ ODLAGANJA:
- ILUSTRACIJU I OPĆU DEKOMUNIZACIJU HRVATSKOG DRUŠTVA;
- ISTRAŽITI, PROCESUIRATI I KAZNITI SVE ZLOČINE SVIH STRANA IZ II. SVJETSKOG RATA, PORAČA I DOMOVINSKOG RATA
- UKINUTI ABOLICIJU ZLOČINAČKIM AGRESORIMA;
- REVIDIRATI SPORAZUM SA HAAŠKIM TRIBUNALOM, ISTRAŽITI SUDJELOVANJE DRŽAVNIH DUŽNOSNIKA U ISTRAGAMA PROTIV HRVATSKIH BRANITELJA, TE NA KONCU ZAHTJUVATI ODSLUŽENJE KAZNE VEĆ OSUĐENIH HRVATSKIH BRANITELJA NA PODRUČJU HRVATSKE
3. ODMAH PROGLASITI GOSPODARSKI POJAS!
4. ZAKONSKI ONEMOGUĆITI PLJAČKANJE GRAĐANA OD STRANE SVJETSKIH BANAKA
5. UTEMELJITI JAKU NACIONALNU BANKU ZA POTICAJ MALOG I SREDNJEG PODUZETNIŠTVA!
- pravno osigurati povratak opljačkanog državnog novca koji se nalazi na privatnim računima sadašnjih i bivših poličara
- poništiti pravno nevaljane pretvorbe, nacionalizirati vitalne hrvatske tvrtke, oduzeti protuzakonito stečenu imovinu i kazniti ratne profitere.
6. POTICATI ULAGANJA U OBNOVLJIVE IZVORE ENERGIJE; KVALITETNO, CJELOVITO I TRAJNO RJEŠAVANJE GOSPODARENJA OTPADOM I OČUVANJE OKOLIŠA!
7. OMOGUĆITI SVIM MLADIMA BESPLATAN UPIS NA PRVU GODINU STUDIJA, OMOGUĆITI SVIMA BESPLATNO KORIŠTENJE INTERNETA, OSLOBODITI POREZA STIPENDIRANJE STUDIJA I POTAKNUTI POVRATAK HRVATSKIH STRUČNJAKA IZ SVIJETA U RH!
8. TRAŽITI NOVU MEĐUNARODNU KONFERENCIJU O BiH, NA KOJOJ BI SE HRVATSKA ZAUZELA ZA PUNU I DOSLJEDNU JEDNAKOPRAVNOST HRVATA S OSTALA DVA NARODA U BiH!
9. VRATITI POVJERENJE IZVANDOMOVINSKIH HRVATA:
- (Ponovno) utemeljiti Ministarstvo za izvandomovinske Hrvate
- Konačno izraditi realnu i sprovedivu dugoročnu Strategiju za Hrvate izvan Hrvatske
- Olakšati stjecanje državljanstva svim Hrvatima izvan Hrvatske
- Omogućiti dopisno glasovanje
- Planirati povratak , vodeći računa navlastito o starijim naraštajima Hrvata koji bi se vratili u Domovinu, a nemaju uvjeta za to.

NÜRNBERG

KŠD HAJDUK ORGANIZIRAO JE „BILU NOĆ“ I PROSLAVIO 35. ROĐENDAN

Veliko slavlje nürnbergskih Hrvata

Dinko Rogošić

Na svečan način, kako to i dolikuje hrvatskim klubovima u iseljeništvu je Kulturno sportsko društvo Hajduk na „Biloj noći“ proslavilo 35. obljetnicu svog uspješnog rada. Svojim radom i dugogodišnjim primjerenim djelovanjem NK Hajduk je mnogima izvan granica Hrvatske bio uzor, primjer istrajnosti i upornosti. „Bilu“ boju i danas s ponosom nose nove generacije igrača. Mlado i staro došlo je u „Ludwigsall“ feštati, a Alen Nižetić i njegov bend „Espresso“ napravili su nezaboravan ugođaj koji će se dugo pamtit. Na druženju se okupilo više od četrdeset stotina posjetitelja prijatelja, članova i simpatizera, kao i Hrvata koji su u Nürnberg pristigli iz svih krajeva naše domovine. Te su večeri bili zaboravljeni svi sportski propusti učinjeni proteklih godina, no mladi koji dolaze vraćaju nadu i želju da će ubuduće biti još ljepše i bolje. NK Hajduk trenutno u svojim redovima ima više od sto dječaka koji brane boje različitih uzrasta mladeži i to s velikim uspjehom, tako da za budućnost Društva uistinu ne treba strahovati.

- Svi mi u Hajduku sretni smo zbog ovog našeg druženja koje je vrijednije od bilo čega drugog. Ovoliki odaziv Hrvata na našu feštu najbolji je dokaz da smo jedno, i da je Hajduk uvažen i prihvaćen od naših sugrađana. – rekao je tajnik Društva, Marin Tomićić. Te večeri nastupila je i folklorna sekcija španjolskih plesačica „Sueno Flamenko“ koje su izvedbom španjolskih plesnih spletova zapalile publiku i pobrale ovacije na otvorenoj sceni. Folklorna sekcija Hrvatske katoličke misije iz Nürnberga koja djeluje pod imenom „don Josip Kokorić“ izvela je stare splitske plesove. Ruke ćemo za bile dići, ko jedno srce za Hajduk ćemo biti... Bili su bili vrhovi planina, bila je košulja hajdučkoga sina... Nadalina, Ništa kontra Splita, Marjane Marjane... Hvalile se Kaštelanke... zapjevali su jednoglasno nürnbergski Hrvati uz pratnju Alena Nižetića, koji je svojim pjesmama o Dalmaciji, moru i Hajduku podigao sve na noge. - Ovoga ću se još dugo sjećati –kazao je je Marijan Alić iz Poličnika kod Zadra, Hajdukova legenda.

Unatoč skromnih jesenskih rezultata prve ekipe Hajduka iz Nürnberga, ipak je više stotina Hrvata, među kojima i uzvanici iz kulturnog, sportskog, političkog i ckrvenog života na „Biloj noći“ uz Alena Nižetića i glazbeni sastav „Espresso“ zapjevala: Ruke ćemo za bile dići, ko jedno srce za Hajduk ćemo biti... i nastavili: Bili su bili vrhovi planina, bila je košulja hajdučkoga sina... Bila je to fešta nad feštama koja će se u predstolnici sjeverne Bavorske dugo pamtit.

EMANUEL BAGARIĆ prvi teniski reket U10 Baden-Württemberg

Emanuel Bagarić iz Laupheima ima tek 10 godina, a već je pravi mali teniski talent. Na turniru 155 djece i mladih Schenk- & Schmid Cup 2011. u Schwendiju izbio je 1. mjesto za U 10 Midcourt dječaka. U ovako velikoj konkurenciji i dvobojima Manuel je bio najbolji za svoj uzrast i dob koje crpi iz svog malog ali bogatog teniskog iskustva. Manuel je nastupao po manjim turnirima i većim kao napr. prošle godine u Francuskoj gdje je zastupao U9 za cijelu Njemačku i na tim turnirima dobio pregršt medalja, pehara i priznanja. Ljubav za tenis kod Emanuela počela je od vrtičke dobi kad ga je prijatelj iz vrtića pozvao i želio da on pođe s njim na tenis, a kako Manuel nije poznao tenis nije mu se išlo. Prijatelj ga je nagovorio i dao mu svoj teniski reket. Poslije ovog prvog sata i susreta sa tenisom, Manuel je bio fasciniran pa je želio svaki dan ići na tenis. Godinu dana je trenirao u Laupheimu ali mu je bilo premalo treniga i uvjeta za djecu pa je prešao u Schwendi gdje imaju više razumjevanja i prilika za napredovanje. U Schwendiju živi i igra dječiji tenis koji ga je doveo do prvog mjesta i mnogobrojnih turnira i dobrih rezultata. Manuelov trenig sastoji se od mnogo koordinacija i igre tenisa. Jako je sretan kad ide na trenig a to je tjedno 3.-4. puta i ne ostaje se samo jedan sat nego po tri sata. Njegov trener Josef Lerch je prezadovoljan rezultatima tenisa koje je pružio Manuel u ovom kratkom vremenu. Ne samo da je trener zadovoljan nego su i roditelji, Mara i Ivanko, pobjedom iz Jajca, BiH i sestra Natalie prezadovoljni ovim teniskim rezultatima kao i odličnom uspjehu u školi jer Manuel je veselo i vrijedno dijete. Teniskom talentu Manuelu želimo puno uspjeha te da što više ljudi prepozna i pozdravi njegov izniman teniski talent i trud. (dr.sc. fra Ivan Leutar)

Emanuel Bagarić iz Laupheima ima tek 10 godina, a već je pravi mali teniski talent. Na turniru 155 djece i mladih Schenk- & Schmid Cup 2011. u Schwendiju izbio je 1. mjesto za U 10 Midcourt dječaka. U ovako velikoj konkurenciji i dvobojima Manuel je bio najbolji za svoj uzrast i dob koje crpi iz svog malog ali bogatog teniskog iskustva.

Dan zahvalnosti za plodove zemlje obilježen u Sindelfingenu

Svake godine u mjesecu listopadu obilježavamo Dane zahvalnosti Bogu na darovima zemlje koje nam je podario: pšenici, zemlji, kruhu, voću, cvijeću, povrću. To je zahvala i svim onim ljudima, težacima koji uz puno truda i muke, znoja i žuljevitih ruku obrađuju zemlju da bi ona urodila, a mi bismo u toj karici života imali što za blagovati.

Tako je i ove godine u Sindelfingenu, u crkvi Presvetoga Trojstva za vrijeme euharistijskog slavlja koje je predvodio voditelj misije fra Ivica Erceg, prigodnim programom obilježen i Dan zahvalnosti za plodove zemlje i rada ljudskih ruku. U prikazanim darovima djeca su svečano prinijela pšenicu, kruh, voće i povrće. Odrasli su u narodnim nošnjama prinos darova popratili recitacijama. Nakon svete pričesti izveden je recital o kruhu, a kako bi sve bilo još svečanije i uhu ugodnije, djeca, mladi, odrasli, ali i cijela zajednica pjesmom su dali hvalu i slavu Bogu. (Marija Barić)

NAJAVA

Predavanje Ivana Ugrina, novinara i publicista u Stuttgartu

Ivan Ugrin, novinar i publicist, dugogodišnji urednik u Slobodnoj Dalmaciji, održat će u subotu 26. studenoga u 19 sati, u prostorijama Hrvatske katoličke zajednice Stuttgart Zentrum, Heusteigstr. 18., 70182 Stuttgart, predavanje na temu: "Mediji – nositelji ili stvaratelji istine?!"

Poznati splitski novinar izražava nadu da će objektivno i istinito novinarstvo opet biti poželjno i uvažavano, a da će svoje mjesto u medijskom svijetu naći i dobre vijesti, da ne slušamo, ne gledamo i ne čitamo samo ono što nas čini nesretnijima, bez obzira koliko je neutaživa naša znatiželja za senzacijama.

Za Ugrina će u predgovoru njegove nove knjige "Gori-doli...", velečasni Zlatko Sudac napisati da je na svoj osebujući i novinarski način krenuo u potragu za razumijevanjem napetosti između duha i svijeta, pojedinca i društva, odgovornosti i pasivnosti, domoljublja i koristoljublja. Ponudom novinarskom suvremenosti, Ivan Ugrin hrabro dotiče neka od izazovnih pitanja s kojima danas živimo, itekako svjestan da je upravo pasivnost boljka koju nam valja razotkrivati, zaključuje Sudac.

Ugrinovu knjigu "Gori-doli...", u nakladi Hrvatskog časničkog zbora grada Splita, zainteresirani će moći nabaviti za vrijeme predavanja, te sutradan, nakon nedjeljnih misa u Hrvatskoj katoličkoj zajednici Stuttgart Zentrum.

KOORDINACIJA HDZ-a SREDNJA NJEMAČKA (Hessen, Saarland i Rheinland-Pfalz)

Najmanje što možemo učiniti
za Hrvatsku je izaći na izbore i
glasovati!

Pozivamo Vas, Vaše obitelji, prijatelje,
znance i sve one kojima je u duši
Hrvatska, da izvrše prethodnu
registraciju u svojim izbornim
jedinicama i glasuju za kandidate naše
stranke.

Vaš izostanak s izbora 2011.
glas je za druge!

Maraska Zadar

Jeste li punoljetni? Uživajte odgovorno.

Laubenhof 5, D-45326 Essen, T. +49 (0)20 135 00 48
Lindenstr. 52, D-50674 Köln, T. +49 (0)22 123 85 06
www.dalma.de

Flottenstr. 57, D-13407 Berlin-Reinickendorf
T. +49 (0)30 417 18 551, T. +49 (0)30 417 18 552
F. +49 (0)30 417 20 366, www.trivo-import.de

AUSTRIJA

ODRŽANO PRVO "JESENSKO PRELO" U VILLACHU

Nisu zaboravili svoje korijene

Gorana Gavran

Djeca i mladi su na prvom "Jesenskom prelu" koje se sredinom listopada održalo u Villachu u Austriji izveli individualne koreografije tradicionalnih domaćih kola i zasvirali na violini i šargiji.

Izvorna kola, glazbu i stare tradicionalne običaje koje su naši djedovi i pradjedovi nekada davno prenosili sa generacije na generaciju prezentirale su skupine kulturnog umjetničkog društva iz Villacha, Klagenfurta i Usore. Jesensko prelo u Villachu

organiziralo je Hrvatsko kulturno umjetničko društvo "Naši Običaji" na čelu s predsjednikom Zarkom Gavranom.

– Dok vježbamo, pokušavamo kombinirati tradicionalne plesne pokrete sa elementima modernog plesa.

Uvijek nam je drago kad možemo otplesati izvorno kolo uz modernu muziku.

Nadam se da ćemo moći naše običaje prezentirati po čitavoj Europi – rekla je Ines Gavran, odgovorna za koreografiju HKUD-a. Prelo je posjetila i Gerda Sandrie-

ser, zamjenica gradonačelnika grada Villacha, Helmuta Manzenreitner, te ponudila suradnju.

U kreativnom radu s djecom svoj doprinos dali i roditelji, Nada Pavić, tajnica Društva i mnogi članovi predsjedništva.

ŠVICARSKA

Posavljaci još jednom pokazali kako se u tuđini čuva tradicija

Bosansku Posavinu u punom sjaju su bogatim kulturno-zabavnim sadržajem predstavili domaćini, članovi HKUD-a „Posavina“ Zürich-Baden širokim spektrom prelijepih narodnih nošnji, razigranom mladosti, posavskim kolom duž cijele dvorane, dobrom izvornom i narodnom pjesmom, i prelijepim zvucima violine i šargije. Dvorana u Schlierenu-Zürich, bila je popunjena do posljednjeg mjesta, a kao i prethodnih godina tražilo se mjesto više.

Marko Spajić na violini i prvi put Jozo Mijatović na šargiji zasvirali su i podigli Posavljake na noge u čuveno posavsko kolo a i voditelj programa Jakica Lušo odradio je

svoj dio posla vrlo profesionalno. Velikom pljeskom publici je nagradila i goste iz domovine, KUD „Napredak“ iz Odžaka i HKUD „Ticino“ iz Švicarske, koji su prvi put nastupili na ovoj zabavnoj večeri. „Ticino“ je mlado društvo, nedavno osnovano, a cijelim programom koji su izveli ostavili su dojam da postoje i rade već godinama. I čuveni izvornjaci „Braća Begić“ su održali svoj posao onako kako to oni uvijek rade, profesionalno i dobro, a Željko Jurić je sa pravom pokazao da je uistinu vitez iz Posavine, dignuvši atmosferu u dvorani na najviši nivo. Zahvaljujemo svim sponzorima ove večeri, svim izvođačima programa, svim

medijskim pokroviteljima, a posebno posjetiteljima, našoj dragoj publici što su uvijek s nama, što nas podržavaju i vole.

Pjesma, kolo, druženje, prijateljski razgovori, dobra zabava, ukusna jela, cijene povoljne, nezaboravno veče, prepuna dvorana, dobra atmosfera, darovi, dobra tombola, vesela lica svih posjetitelja, a sve to na jednom mjestu, odlična su pozivnica za sljedeću zabavu u 2012. godini. Upravno vijeće HKUD-a „Posavina“ Zürich-Baden organizira ručak u subotu 22. listopada u 12.00 sati u Döttingenu – Waldhütte za radno osoblje. (Vlado Perko- vić, predsjednik Društva)

JUBILEJ 1971.-2011.

40. OBLJETNICA DJELOVANJA HRVATSKIH KATOLIČKIH ZAJEDNICA DUISBURG I MÜLHEIM A. D. RUHR (OBERHAUSEN/BOTTROP)

Misionari su čuvali vjeru i baštinu te pomagali ljudima

Marina Stojak

- Život hrvatskog čovjeka u tuđini bio bi znatno teži da nije bilo hrvatskih katoličkih misija, koje su desetljećima služile kao mjesto okupljanja, obnavljanja vjere i njegovanja običaja i tradicije hrvatskog jezika. Hrvatske katoličke misije su važne spona u očuvanju vjere, kulture i baštine Hrvata koji su se raselili na sve četiri strane svijeta. Za vas starije, ove su misije bile jako važne posebno na samom početku vašeg dolaska u ove krajeve, misionari su vam bili i očevi i majke, dušobrižni-

ci, tumači, socijalni radnici...-kazao je na svečanom misnom slavlju u Duisburgu u svom pozdravnom fra Vidan Mišković, voditelj misija podsjećajući na četrdeset godina djelovanja Hrvatskih katoličkih misija u Mülheimu, Oberhausenu, Bottropu i Duisburgu.

S posebnim osvrtnom na današnje stanje rekao je sljedeće: - I danas vas nastojimo okupljati oko crkve i u crkvi kako bi vam u ovom vremenu opće globalizacije pomogli da ostanete vjerni crkvi i domovini, da ne zaboravite svoje korijene, svoju Hrvatsku i BiH. Kroz naš pa-

storalni rad tijekom ovih 40. godina stvaralo se zajedništvo i utvrđivao identitet hrvatskog čovjeka na ovim prostorima, koji je postajao prepoznatljiv i našim domaćinima.

Zahvaljujući dobroj suradnji, Nijemci nas sada bolje poznaju i cijene kao narod vjere, kulture i uljudbe, kao narod spreman za suživot i suradnju. Ostanite i dalje vjerni svojim korijenima i budite po tome prepoznatljivi. Obogaćujmo ovo podneblje snagom svoje vjere, svoga kraja i svoga zavičaja I nikada ne zaboravimo korijene iz kojih smo ponikli -

Svečana sveta misa povodom 40. obljetnice djelovanja ovih dviju misijskih zajednica u kojima su uglavnom od 1971. godine djelovali svećenici Provincije franjevac trećoredaca glagoljaša sa sjedištem u Zagrebu održala se u crkvi St. Joseph u Duisburgu. Misno slavlje predvodio je fra Ivan Paponja, provincijal franjevac trećoredaca iz Zagreba.

Uz domaćeg župnika su slavili su vlč. Vinko Delinac, voditelj HKM u Bochumu i Gelsenkirchenu, i vlč. Marko Bralić, hrvatski svećenik na službi pri njemačkoj katoličkoj

crkvi. Svetu misu je svojim pjesmama uzveličala klapa Hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj“ iz Splita. Mladi misija, koji se okupljaju u folklornim skupinama „Aurora“ iz Mülheima a.d. Ruhr i „Adria“ iz Duisburga nastupili su kao pjevači, čitači i prinositelji darova.

Proslavi su nazočili i hrvatski diplomatski predstavnici, generalni konzul iz Düsseldorfa, Vjekoslav Križanec sa suradnicima.

Na domjenku u misijskoj dvorani završili su i zapjevali band Branko, klapa Sveti Juraj i fra Ivo Živković.

Misija je osnovana 1. siječnja 1971. godine i obuhvaćala je tri grada: Duisburg, Mülheim an der Ruhr i Oberhausen. 1974. godine misija je podijeljena na dvije misije. Prvu su činili Duisburg i Mülheim an der Ruhr, a drugu gradovi Bottrop i Oberhausen. Danas misija u Duisburgu djeluje samostalno, a Mülheim an der Ruhr je spojen s misijama Oberhausen/Bottrop. Prvi misionar bio je fra Đuro Lulić, franjevac-trećoredac. Nakon dvije godine o. Lulić premješten je u Lüdenscheld, a na njegovo mjesto došao je o. Ivan Koščak, slijede fra Stjepan Mikulan, o. Vojko Sikirić, fra Josip Mazić, fra Ivan Milanović, fra Josip Vrdoljak, fra Marko Vrgoč, o. Stjepan Mikulan, fra Bernard Rubinić i fra Vidan Mišković, današnji voditelj obje misije koje čine veliku zajednicu od 3000 vjernika. Hrvatska katolička zajednica u Duisburgu posvećena je blaženom Alojziju Stepincu, a ona u Mülheimu (Oberhausen/Bottrop) svetom Leopoldu Mandiću.

BERLIN

TRADICIONALNOM HUMANITARNOM ZABAVOM ZAVIČAJNI KLUB „BROĐANI“ IZ BERLINA PROSLAVIO 20 GODINA HUMANITARNOG DJELOVANJA

Slavonijo, slušaj ovo: ja te volim i gotovo!

Sonja Breljak

Zavičajni klub „Brođani“ Berlin e.V. obilježio je i proslavio 20 godina humanitarnog djelovanja tradicionalnom zabavom pod motom „Slavonijo ja te volim i gotovo!“ održanom 29.

listopada. Radost radi obljetnice i ljubav prema zavičaju i domovini, članovi su podijelili s oko 500 berlinskih Hrvata. Plesalo se i pjevalo do ranih jutarnjih sati. U tome su svesrdno pomogli glazbeni gosti iz domovine, glazbeni sa-

stav Slavonski dukati iz Đakova i klapa Kačić iz Gradca. Goste su pozdravili predsjednik „Brođana“ Ivan Bitunjac i dopredsjednica Elizabeta Kopačić. Tijekom večeri su čestitke „Brođanima“ na upornom i nesebičnom humanitarnom

djelovanju uputili i voditelj Hrvatske katoličke misije Berlin, fra Petar Čirko i veleposlanik RH u Njemačkoj dr. Miro Kovač. Brojni gosti kupili su ovom prigodom i monografiju „Brođani u Berlinu“ autorice dr. Dragice Marije Anderle,

svečano promovirane dan prije zabave u Veleposlanstvu RH u Berlinu. Sav prihod od tombole, od prodaje monografije i cijele zabave, odlazi u humanitarne svrhe. Pozdrave i čestitke berlinskim „Brođanima“ uputio je i Grad Slavonski Brod.

ZVIJEZDA U USPONU

ANĐELA KOLAR

Proslavio je duet sa Draženom Zečićem

Stjepan Starčević

Anđela Kolar se glazbom počela baviti još u najranijem djetinjstvu. Tijekom jednog nastupa na proslavi vjenčanja zajedničkih prijatelja, Anđela je upoznala tada već popularnog hrvatskog pjevača Dražena Zečića. Oduševljen njenim sjajnim glasovnim mogućnostima, Zečić je Anđeli ponudio suradnju. Nakon početnog oklijevanja, pošto je tada sa 16 godina naravno još išla u školu, Anđela i Zečić su se dogovorili snimiti jedan duet za početak i ne sluteći kakvu lavinu uspjeha će pokrenuti. Tijekom jednog posjeta Dražena Zečića Darmstadtu, Anđela i splitski pjevač su za klaviriom u dnevnom boravku skladali pjesmu „Ima li nade za nas“ koja je postala veliki hit. Sa Markom Pavićem, pjevačem grupe Impulsi osnovala je prvi hrvatski band-aid „Crounitas“ i snimila pjesmu „Zemljo moja“. Anđela se rado odazvala razgovoru za naš list, koji kaže, rado čita. Evo što nam je ispričala.

Kada ste se počeli baviti glazbom?

Glazbom se bavim otkad znam za sebe. Već kao trogodišnja djevojčica pjevala sam „Tihu noć“ u crkvi te sam se vrlo rano uključila u zbor Hrvatske katoličke misije u Darmstadtu, gdje i danas pjevam. Ljubav prema glazbi i

pjevanju zapravo sam otkrila uz pomoć časnih sestre Vitalije Križan koja se dugo godina u Darmstadtu brinula za zbor-sko pjevanje. Uz pjevanje počela sam svirati i klavir, uzimala sam sate pjevanja i nekoliko godina pohađala Akademiju za umjetnost zvuka u Darmstadtu. Veliki idol mi je uvijek bila Whitney Houston, čiju će pjevačku razinu s kraja osamdesetih i početka devedesetih godina, uvjerena sam, rijetko tko dostići.

Je li nužna glazbena izobrazba budućih naraštaja?

Mislim da je vrlo bitno imati temeljnu glazbenu izobrazbu. Sigurno da za kvalitetno pjevanje mora postojati i određena nadarenost. Međutim, i najtalentiraniji pjevači mogu i trebaju se usavršavati i raditi na svom vokalu. Trening je za pjevača vrlo bitan, baš kao i za sportaša. Štoviše, svakodnevno vježbanje je zapravo obavezno za svakoga tko se želi malo profesionalnije baviti glazbom. Iznimno je naporno pjevati uživo, i to satima na koncertima, proslavama ili svadbama. Samo s određenim treningom možete savladati taj zadatak bez da ostanete bez glasa.

Kako je došlo do suradnje sa Draženom Zečićem?

To pitanje mi je najčešće postavljeno. 1996. godine, tijekom jednog nastupa na proslavi vjenčanja naših za-

jedničkih prijatelja u Splitu upoznala sam Dražena Zečića. Nakon što sam otpjevala „I will always love you“ od Whitney Houston i neke druge pjesme, Zečko je postavio kontakt sa mnom. Pohvalio me i ponudio suradnju, što mi je naravno bila velika čast jer je Dražen već tada bio poznat pjevač u Hrvatskoj. Tada još nije bilo ni određene pjesme, pa čak ni ideje za duet. Međutim, nedugo zatim Dražen je imao koncert u Darmstadtu, posjetio nas je, on je uzeo gitaru, ja sam sjela za klavir i tako je nastala ideja za pjesmu „Ima li nade za nas“. U splitskom studiju Tetrapak tu sam pjesmu snimala pod aranžerskom palicom Ede Botrića, koji je došao na ideju da bi „Ima li nade za nas“ dobro zazvučala i kao duet. Zečko se složio. I tako je sve počelo, zapravo je pokrenuta jedna lavina uspjeha o kojoj nismo mogli ni sanjati. Kao što je poznato, u ljeto 1998. godine Dražen i ja smo nastupili na „Melodijama hrvatskog Jadrana“ u Splitu, a godinu dana kasnije primili smo nagradu „Zlatni galeb“ za najizvođeniju pjesmu sa festivala kojeg je tada uređivao i vodio legendarni Zdenko Ružić.

Pjesma „Ima li nade za

nas“ je po mišljenju mnogih najbolja duetska pjesma otpjevana u Hrvatskoj. Nakon te pjesme stekli ste nevjerovatnu popularnost. Ispričajte nam o tom uspjehu?

„Ima li nade za nas“ postala je uistinu apsolutni hit u Hrvatskoj, uslijedile su nominacije za Porin, mnogobrojni nastupi, intervju i koncerti. Imala sam tek 17 godina. Naravno da je to za mene bila potpuno nova situacija i morala sam usklađivati pjevačke obveze sa školom. Trebalo je putovati na koncerte i festivale, što je bilo izuzetno naporno. Da tada nisam imala potporu obitelji i posebnog roditelja, ne znam kako bih sve to uspjela uskladiti. Naravno da se postavilo pitanje što slijedi nakon jednog takvog hita. Stizale su ponude, svi su putevi bili otvoreni prema samostalnoj pjevačkoj karijeri, ali nakon dogovora sa roditeljima, odlučila sam najprije nastaviti školsku izobrazbu, u trenutku bilo mi je malo i žao, jer sve mlade djevojke sanjaju o tome da postanu pjevačica. Ipak razum je prevladao emocije, danas znam da je takva odluka ipak bila ispravna. Uostalom, glazba me nastavila pratiti u stopu. Nastupala sam u Njemačkoj, najčešće kao gošća na koncer-

tima Dražena Zečića, snimala sam back vokale za razne njemačke i hrvatske bendove i naravno pjevala sam i dalje pjevam u zboru u Darmstadtu.

Već na samom početku vaše glazbene karijere morali ste donijeti važnu odluku – škola ili karijera. Vi ste izabrali školu. Što bi danas preporučili mladima koji se nađu na „životnom raskrižju“?

Ponavljam još jednom, uistinu se radilo o teškoj odluci, imala sam dobre pretpostavke nastaviti dalje sa glazbenom karijerom. No, svijet estrade nije toliko blještav i sjajan kako se nekada čini pred malim ekranima, na koncertima ili festivalima. Radi se o jako napornom poslu, neprestano ste na putu, pod velikim ste pritiskom, menadžeri vladaju s vama, da dalje i ne nabrajam. Ukratko, nije to za svakoga. Rekla bih, svatko za sebe treba dobro procijeniti želi li napraviti glazbenu karijeru ili ne. Ukoliko želi, mora biti spreman i na mnoga odricanja. Ja nisam bila spremna na taj korak i na kraju nisam požalila zbog toga. Međutim, kome se pruži šansa, savjetovala bih mu da ipak pokuša i da iskusiti što sve svijet estrade donosi sa sobom.

Dobili ste mnogo nagrada za svoj glazbeni rad. Koja nagrada vam je najdraža i zašto?

Činjenica je da me danas ljudi kontaktiraju i komentiraju da je „Ima li nade za nas“ posebna pjesma, pjesma koja je obilježila lijepe trenutke u njihovom životu, to je zapravo najveća nagrada koju pjevač može primiti. Naravno, drag mi je i „Zlatni galeb“ za najizvođeniju pjesmu 1998. godine, jer je to zapravo nagrada koja najviše znači, nagrada koja dokazuje da publika voli vašu pjesmu. Međutim, jako sam ponosna i sretna zbog uspjeha dueta „Nema ništa novo“ koji je nekoliko tjedana bio na vrhu

svih top ljestvica u Hrvatskoj, spot je pregledan gotovo milijun puta na Youtube-u, zamislite milijun puta, po meni, radi se čak o još kvalitetnijoj pjesmi nego „Ima li nade za nas“.

Osnivanje prvog hrvatskog band-aida bila je vaša ideja i pjevača grupe Impulsi, Marka Pavića. Naravno, pridružili su se i drugi izvođači. Rezultat te suradnje je pjesma „Zemljo moja“. Svi ste se odrekli honorara u korist udruge „Anđeli“. Pjevate i u crkvenom zboru. Je li učešće u humanitarnim akcijama samo po sebi razumljivo ili se može pripisati „kućnom odgoju“?

Ideja o prvom hrvatskom

band-aidu u iseljeništvu bila je spontana. Zajedno sa kolegom Markom Pavićem pokrenula sam inicijativu, u bandu nastupaju naši prijatelji i kolege glazbenici iz iseljeništa. Pod režiserskom palicom Željka Petreša, koji je snimao i spotove za „Ima li nade za nas“ i „Nema ništa novo“, snimili smo i video broj za pjesmu „Zemljo moja“ koji se među ostalim mogao vidjeti na CMC-u. Prihode za splitsku udrugu „Anđeli“ još uvijek skupljamo i vjerujemo da ćemo ih uskoro uspjati predati voditeljici udruge Dijani Aničić. Sudjelovanje u humanitarnim akcijama je svačiji osobni izbor. Meni je iznimno

drago ako se nekom tko je u nevolji može pomoći, u tu svrhu ću uvijek rado nastupati.

Spremate li što novo?
Nakon dueta „Nema ništa novo“ snimila sam singl „Buduću godinu“ s kojim sam nastupila na Hrvatskom radijskom festivalu. Zatim sam sudjelovala i na Papafestu u Solinu s pjesmom „Ti si mojoj duši mir“, što je za mene bila posebna čast jer se godinama bavim duhovnom glazbom i vjerujem da ću na tom planu uskoro napraviti nešto novo. Trenutno imam snimljen novi singl pod radnim naslovom „Sanjam“. Radi se o pjesmi koju je napisao jedan talentirani hrvatski autor iz

Anđela Kolar je ostvarila mnogobrojne nastupe u Hrvatskoj i inozemstvu:

1998.: Nastup na Melodijama hrvatskog Jadrana u duetu s Draženom Zečićem (Ima li nade za nas)
1999.: Nastup na dodjeli nagrada Porin u Makarskoj
2004.: Nastup u sklopu Hrvatskog radijskog festivala u Vodicama s pjesmom „Nikada ja nisam shvatila“
2005.: Split stars team, Liederhalle Stuttgart
2006.: Nastup i prva nagrada na Prvom iseljeničkom festivalu zabavne glazbe s pjesmom „Slušaj mora glas“ (Matrix/Andjela), Essen
2006.: Humanitarni koncert za KB Mostar, Liederhalle Stuttgart
2007.: Nastup na dodjeli nagrada „Zlatni cvit Slobodne Dalmacije“, Grosskrotzenburg
2007.: Član stručnog ocjenjivačkog suda i nastup na festivalu „Mikrofon je vaš“, Ludwigsburg
2007.: Comeback u Hrvatskoj s pjesmom „Nema ništa novo“, duet s Draženom Zečićem
2008.: Nastup na Hrvatskom radijskom festivalu s pjesmom „Buduće godine“.
2008.: nastup na Papafestu

Anđela Kolar se glazbom počela baviti još u najranijem djetinjstvu. Oduševljen njenim sjajnim glasovnim mogućnostima, Zečić je Anđeli ponudio suradnju. Nakon početnog oklijevanja, pošto je tada sa 16 godina naravno još išla u školu, Anđela i Zečić su se dogovorili snimiti jedan duet za početak i ne sluteći kakvu lavinu uspjeha će pokrenuti.

HRVATSKO GLAZBENO LUDILO PROTUTNJALO FRANKFURTOM

Hrvatske glazbene zvijezde digle na noge Hrvate u Njemačkoj

Zoran PAŠKOV

Bilo je to pravo glazbeno ludilo. Noć za pamćenje. Oliver, Gibonni, Škoro, Cetinski i Robert Čolina najpoznatije zvijezde hrvatske glazbene scene nastupili su na mega koncertu godine, na „Hrvatskoj noći“ u Frankfurtu. Organizatori glazbene agencije Rokaro Numen kažu, da je te večeri na koncert pristiglo 10.000 Hrvata iz Njemačke i drugih europskih zemalja. Zaista, bila je to jedna nezaboravna glazbena noć, kroz program je vodio fra Marin-ko Vukman, voditelj HKM

u Kelkheimu. Gibonni je mnoge iznenadio svojih dolaskom na koncert, jer pričalo se, Đibo će otkazati zbog očeve smrti. Ali nije. Gibonni je za početak kao iz rukava istresao svojih dvadesetak hitova. Unicefov ambasador pjevao je za svojeg papu iz sveg srca i cijele duše.

- Oprostite mi ako danas ne budem sto posto spreman, ali osjećaji se ne mogu skriti. Ja sam emocionalan čovjek. Moj je otac bio glazbenik, ja sam glazbenik i siguran sam da bi mi rekao da danas pjevam. Ne vjerujem da mu se glazbeno mogu ikada približiti, ali po-

nosan sam...na sve ono što je stvorio i iza sebe ostavio - rekao je Gibonni, kojemu se na pozornici Ballsporthalle priključio stari glazbeni vuk i veliki prijatelj Oliver Dragojević, očito željeći mu poručiti: Đibo, stari moj svi smo uz tebe.

Dalmatinski dvojac je zapalio publiku koja je u transu pjevala Cesaricu, Vela Luku i druge uspješnice. Robert Čolina, nizao je svoje sve poznatije hitove, a sa bandom „CROunits“ u kojemu pjevaju i Marko Pavić, Anđela Kolar, Karmen Kočila, Dubravka Šeparović-Musović,

Saša Amić, Nicole Jukić i klapa Chorus Croaticus izveo je poznatu pjesmu „Zemljo moja“. Miroslav Škoro otpjevao je svoje stare hitove „Ne dirajte mi ravnicu“ i „Sude mi“, a Toni Cetinski je na kraju spektakla svojim nastupom dodatno začinio cijelu glazbenu noć.

Uskoro u duetu Oliver i Vараždinka, Karmen Kočila?

Nakon zahtjevnog koncerta Oliver Dragojević se požurio u garderobu okrijepiti. U posljednje vrijeme jako vodi brigu o svojem zdravlju, a najradije se odmara u ugodnom društvu koje ga ne opterećuje

problemikom glazbene scene i kojekakvim nesuvislim pitanjima obožavatelja, i provokativnih paparazzija koji ga na ovakvim turnejama prate u stopu.

Na „Hrvatskoj noći“ društvo mu je pravila nova glazbena zvijezda u dijaspori Vараždinka, Karmen Kočila. Ona je zapela za oko iskusnom dalmatinskom vuku koji i te kako zna prepoznati mlade, nadarene zvjezdice. Naši iseljenici kažu, Oliver će postati nešto slično poput njemačkog pop-titana Dietera Bohlena. Karmen nije skrivala oduševljenje, te nam je otkrila da bi sa Oliverom željela snimiti jedan zajednički duet, koji bi dao malo jači zamah njezinoj glazbenoj karijeri, a Oliver je objučeke podupro tu ideju i obećao pomoći.

- Siguran sam da će ona uspjeti snimiti album, a što se tiče moje malenkosti zašto joj ne pomoći u karijeri. Ona je djevojka koja to zaslužuje i s njom bi rado otpjevao duet kada za to dođe vrijeme i kada me pozove. I sam sam kao mlad čovik tri, četiri godine bija u Njemačkoj i znam kako je. Razumim naše mlade koji se žele usavršiti u struci i to je normalno. Zašto ih ne poduprijeti u tim željama - kazao je Oliver o mogućem budućem zajedničkom projektu.

Karmen je bila sudionica popularnog glazbenog natjecanja „Popstars“ kanala Pro 7

Karmen Kočila živi u Kölnu gdje radi u agenciji koja obavlja marketing za njemačke TV kuće, Pro 7 i RTL. Članica je hrvatskog iseljeničkog banda Crounitas, koji

čine mladi hrvatski glazbenici izvan granica domovine, a s kojima pjeva i popularnu pjesmu „Zemljo moja“. Neki su je proglasili i nasljednicom Dunje Rajter. Boljim poznavateljima glazbene i televizijske scene u Njemačkoj, Karmen je poznata i kao sudionica popularnog glazbenog natjecanja Popstars na kanalu Pro 7 (nešto poput „Pop idola“ ili, u hrvatskoj varijanti, „Hrvatska traži zvijezdu“), u kojem je, prije par godina, u konkurenciji od 5000 izvođača ušla uži natjecateljski rang - Top 20. Tko zna, možda Karmen planirani duet sa hrvatskim Ramazzotijem, Oliverom Dragojevićem izbaciti i na međunarodnu glazbenu scenu. Nikad se ne zna.

Bilo je to pravo glazbeno ludilo. Noć za pamćenje. Oliver, Gibonni, Škoro, Cetinski i Robert Čolina najpoznatije zvijezde hrvatske glazbene scene nastupili su na mega koncertu godine, na „Hrvatskoj noći“ u Frankfurtu.

ROATIA-PRESSE.DE

info@croatia-presse.de

Nudimo vam privatne apartmane u Beču

Frau LJUBICA STOJKOVIĆ
Davidgasse 97/4
1100 Wien
Tel: 01/522 31 30

www.wienferienwohnung.at

SEIT ÜBER 20 JAHREN

BAUEN AUF VERTRAUEN

A. ZOVKO GmbH & Co. KG

Bauunternehmung, Straßenbau
Pflasterbau, Natursteinarbeiten, Erdarbeiten

Carl-Zeiss-Straße 20 · 74078 Heilbronn
Fax 0 70 66/96 99 99 · **Tel. 0 70 66/96 99-0**
www.zovko-bau.com

